

Den Europæiske Unions Tidende

L 59

Dansk udgave

Retsforskrifter

57. årgang

28. februar 2014

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

AFGØRELSER

- ★ Rådets afgørelse nr. 189/2014/EU af 20. februar 2014 om bemyndigelse af Frankrig til at anvende en reduceret sats for visse indirekte skatter på »traditionel« rom fremstillet i Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique eller Réunion og om ophævelse af beslutning 2007/659/EF 1

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

INTERNATIONALE AFTALER

2014/107/EU:

- ★ Rådets afgørelse af 11. februar 2014 om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Aserbajdsjan om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse 4

Pris: 3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

FORORDNINGER

★ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 190/2014 af 24. februar 2014 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 461/2013 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 597/2009	5
★ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 191/2014 af 24. februar 2014 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse mangan-dioxid med oprindelse i Sydafrika efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009	7
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 192/2014 af 27. februar 2014 om godkendelse af aktivstoffet 1,4-dimethylnaphthalen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 ⁽¹⁾	20
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 193/2014 af 27. februar 2014 om godkendelse af aktivstoffet amisulbrom, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 ⁽¹⁾	25
Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 194/2014 af 27. februar 2014 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	30

DIREKTIVER

★ Kommissionens gennemførelsesdirektiv 2014/37/EU af 27. februar 2014 om ændring af Rådets direktiv 91/671/EØF om obligatorisk anvendelse af sikkerhedsseler og barnefastholdelsesanordninger i køretøjer	32
---	----

AFGØRELSER

2014/108/EU:	
★ Rådets afgørelse af 27. februar 2014 om udnævnelse af et medlem af Revisionsretten	34
2014/109/EU:	
★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 4. februar 2014 om ophævelse af afgørelse 2000/745/EF om godtagelse af tilsagn i forbindelse med antidumping- og antisubsidieprocedurerne vedrørende importen af visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i bl.a. Indien	35

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

AFGØRELSE

RÅDETS AFGØRELSE Nr. 189/2014/EU

af 20. februar 2014

om bemyndigelse af Frankrig til at anvende en reduceret sats for visse indirekte skatter på »traditionel« rom fremstillet i Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique eller Réunion og om ophævelse af beslutning 2007/659/EF

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 349,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets beslutning 2007/659/EF ⁽²⁾ fik Frankrig bemyndigelse til at anvende en reduceret punktafgiftssats på »traditionel« rom, der er fremstillet i Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique eller Réunion (»de fire berørte regioner i den yderste periferi«) og sælges på Frankrigs europæiske område; den reducerede sats kan være lavere end den minimumspunktafgiftssats, der er fastsat i Rådets direktiv 92/84/EØF ⁽³⁾, men højst 50 % lavere end den nationale standardsats for alkohol. Siden den 1. januar 2011 har anvendelsen af den reducerede punktafgiftssats været begrænset til et årligt kontingent på 120 000 hl ren alkohol. Undtagelsesbestemmelsen udløb den 31. december 2013.
- (2) Den 12. marts 2013 anmodede de franske myndigheder Kommissionen om at forelægge et forslag til Rådets afgørelse om forlængelse af den undtagelse, der er fastsat i beslutning 2007/659/EF, på de samme betingelser for syv

år indtil den 31. december 2020. Henholdsvis den 3. juli og den 2. august 2013 blev denne anmodning suppleret af yderligere oplysninger og ændret, for så vidt angår de forskellige franske afgifter, der skal omfattes af den foreslåede afgørelse.

- (3) De franske myndigheder underrettede også Kommissionen om, at den nationale lovgivning om en særlig afgift på alkoholholdige drikkevarer (»cotisation sur les boissons alcooliques«, også benævnt »vignette sécurité sociale«, VSS) var blevet ændret med virkning fra den 1. januar 2012; denne lovgivning vedrører et bidrag til den nationale sygesikring, der opkræves på alkoholholdige drikkevarer, som sælges i Frankrig, ud over den nationale punktafgift, og som har til formål at imødegå de helbreds-mæssige risici, der er forbundet med umådeholdent forbrug af alkoholholdige drikkevarer. Navnlig blev afgiftsgrundlaget ændret fra 160 EUR pr. hl til 533 EUR pr. hl ren alkohol, og der blev indført en begrænsning af VSS-afgiftens størrelse, der blev knyttet til den gældende punktafgift.
- (4) I forbindelse med anmodningen om en forlængelse af den undtagelse, der er fastsat i beslutning 2007/659/EF, indtil den 31. december 2020, anmodede de franske myndigheder Kommissionen om, at VSS-afgiften med virkning fra den 1. januar 2012 medtages på listen over de afgifter, for hvilke der kan anvendes en lavere sats på »traditionel« rom fremstillet i de fire berørte regioner i den yderste periferi.
- (5) I stedet for at forlænge den undtagelse, der er fastsat i beslutning 2007/659/EF, er det mere hensigtsmæssigt at vedtage en ny afgørelse om en undtagelse, der omfatter begge afgifter, dvs. både differentieringen af den punktafgift, der er fastsat i direktiv 92/84/EØF, og VSS-afgiften.

⁽¹⁾ Udtalelse af 16.1.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets beslutning 2007/659/EF af 9. oktober 2007 om bemyndigelse af Frankrig til at anvende en reduceret punktafgiftssats på »traditionel« rom fremstillet i Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique eller Réunion (EUT L 270 af 13.10.2007, s. 12).

⁽³⁾ Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT L 316 af 31.10.1992, s. 29).

(6) I betragtning af det lokale markeds begrænsede størrelse kan destillerierne i de fire berørte regioner i den yderste periferi kun videreudvikle deres aktiviteter, hvis de får tilstrækkelig adgang til markedet på Frankrigs europæiske område, hvor størstedelen af deres romproduktion afsættes (71 %). Ud over den særlige strukturelle sociale og økonomiske situation i disse regioner i den yderste

periferi, der forværres af de særlige begrænsninger nævnt i artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), er der to årsager til, at »traditionel« rom har svært ved at klare sig i konkurrencen på EU-markedet: højere produktionsomkostninger og højere afgifter pr. flaske, da »traditionel« rom typisk markedsføres med et højere alkoholindhold og i større flasker.

- (7) Produktionsomkostningerne i værdikæden sukkerrør-sukker-rom i de fire berørte regioner i den yderste periferi er højere end i andre regioner i verden. Navnlig er lønomkostningerne højere, da den franske arbejdsmarkedslovgivning finder anvendelse i de fire berørte regioner i den yderste periferi. Disse regioner i den yderste periferi er også omfattet af EU's miljø- og sikkerhedskrav, hvilket medfører betydelige investeringer og omkostninger, som ikke er direkte relateret til produktiviteten, om end en del af disse investeringer er omfattet af Unionens strukturfonde. Desuden er destillerierne i de fire berørte regioner i den yderste periferi mindre end internationale koncerners destillerier. Dette medfører højere produktionsomkostninger pr. enhed. Ifølge de franske myndigheder svarer alle de yderligere direkte produktionsomkostninger, herunder fragt og forsikring, samlet set til ca. 12 % af den normale franske punktafgift på stærk alkohol i 2012.
- (8) »Traditionel« rom solgt på Frankrigs europæiske område markedsføres typisk i større flasker (60 % af den markedsførte rom sælges i flasker, der indeholder 1 liter) og med et højere alkoholindhold (fra 40 til 59°) end konkurrerende rom, som typisk markedsføres i flasker med 0,7 liter og et alkoholindhold på 37,5°. Det højere alkoholindhold udløser højere punktafgifter, en højere VSS-afgift og desuden en højere merværdiafgift (moms) pr. liter rom, der sælges. De samlede meromkostninger, nemlig højere produktionsomkostninger, højere fragtomkostninger og højere afgifter (punktafgifter og moms), svarer således til mellem 40 og 50 % af den normale franske punktafgift på stærk alkohol i 2012. Desuden ville ændringen i beregningsgrundlaget for VSS-afgiften fra 160 til 533 EUR pr. hl ren alkohol fra den 1. januar 2012 (inkl. moms) have haft en yderligere negativ virkning på prisen på »traditionel« rom, der markedsføres med et højere alkoholindhold, svarende til ca. 10 % af den normale punktafgiftssats. For at udligne denne yderligere negative virkning, som er tæt forbundet med den særlige strukturelle sociale og økonomiske situation i regionerne Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique og Réunion, der forværres af de særlige begrænsninger nævnt i artikel 349 i TEUF, bør der også indføres en reduceret VSS-afgiftssats til fordel for »traditionel« rom fra de fire berørte regioner i den yderste periferi.
- (9) Den afgiftsmæssige fordel ved både den harmoniserede punktafgift og VSS-afgiften skal forblive proportional, så EU-rettens integritet og sammenhæng ikke undermineres, og så der sikres lige konkurrencevilkår på det indre marked og en ensartet statsstøttepolitik.
- (10) De ekstra omkostninger, der er en følge af den årtier lange markedsføringspraksis, hvorefter »traditionel« rom sælges med et højere alkoholindhold, hvilket udløser højere afgifter, bør derfor også tages i betragtning.
- (11) I 2012 anvendte Frankrig en punktafgift på 903 EUR pr. hl ren alkohol for »traditionel« rom, hvilket svarer til 54,4 % af den normale punktafgiftssats. Frankrig anvendte også en VSS-afgift på 361,20 EUR pr. hl ren alkohol, hvilket svarer til 67,8 % af den normale VSS-sats. Disse afgiftsreduktioner svarer tilsammen til en afgiftsmæssig fordel på 928,80 EUR pr. hl ren alkohol eller en afgiftsmæssig fordel i forhold til de samlede normale satser (punktafgift og VSS) på 42,8 %.
- (12) Ved beslutning 2007/659/EF blev Frankrig bemyndiget til at anvende en reduceret punktafgiftssats på »traditionel« rom på op til 50 % af den nationale standardsats for alkohol. Denne beslutning omfattede ikke den reducerede VSS-afgiftssats for »traditionel« rom, som først blev indført som en kompensationsforanstaltning for den ekstra byrde forbundet med denne rom, som reformen af VSS-systemet medførte, fra den 1. januar 2012.
- (13) Det er nødvendigt at rette op på denne situation ved også at lade de principper, der blev anvendt i forbindelse med undtagelsen fra artikel 110 i TEUF for den harmoniserede punktafgift, gælde for VSS-afgiften. Samtidig bør den afgiftsmæssige fordel, der kan indrømmes, fra den 1. januar 2014 begrænses til en maksimal procentdel af standardsatserne pr. hl ren alkohol for den harmoniserede punktafgift på stærk alkohol og VSS-afgiften.
- (14) Der bør indrømmes en ny undtagelse for syv år, fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.
- (15) Frankrig bør forelægge en midtvejsrapport for Kommissionen, så denne kan vurdere, de forhold, der ligger til grund for undtagelsen, stadig er til stede, om den afgiftsmæssige fordel, som Frankrig indrømmer, stadig er proportional, og om der kan tænkes at være et alternativ til afgiftsmæssige undtagelser, der også er tilstrækkeligt til at støtte en konkurrencepræget værdikæde fra sukkerrør over sukker til rom, idet den internationale dimension tages i betragtning.
- (16) I beslutning 2007/659/EF kunne der ikke i begyndelsen tages højde for de nye forhold efter reformen af VSS-systemet. Undtagelsesvis og under hensyntagen til den omtalte særlige strukturelle sociale og økonomiske situation i de fire berørte regioner i den yderste periferi er det derfor berettiget at anvende den ovenfor nævnte reducerede VSS-sats fra den 1. januar 2012.

(17) Denne afgørelse gælder med forbehold af en eventuel anvendelse af artikel 107 og 108 TEUF.

(18) Derfor bør beslutning 2007/659/EF ophæves —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Uanset artikel 110 i TEUF bemyndiges Frankrig til at forlænge anvendelsen på Frankrigs europæiske område af en punktafgiftssats på »traditionel« rom fremstillet i Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique eller Réunion, som er lavere end den fulde afgiftssats for alkohol, der er fastsat i artikel 3 i direktiv 92/84/EØF, og af en sats for afgiften benævnt »cotisation sur les boissons alcooliques« (VSS), der er lavere end den fulde afgiftssats, der er fastsat i den franske nationale lovgivning.

Artikel 2

Undtagelsen i artikel 1 er begrænset til rom som defineret i bilag II, punkt 1, litra f), til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008⁽¹⁾ og fremstillet i Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique eller Réunion på grundlag af sukker fra sukkerrør høstet på fremstillingsstedet med et indhold af flygtige elementer ud over ethyl- og methylalkohol på 225 g eller derover pr. hektoliter ren alkohol og med et alkoholindhold på 40 % vol. eller derover.

Artikel 3

1. De reducerede satser for punktafgiften og VSS-afgiften, der er nævnt i artikel 1, og som gælder for den rom, der er nævnt i artikel 2, anvendes på et årligt kontingent på 120 000 hl ren alkohol.

2. De reducerede satser for punktafgiften og VSS-afgiften, der er nævnt i artikel 1, kan hver især være lavere end minimumspunktafgiftssatsen for alkohol som fastsat i direktiv 92/84/EØF, men må højst være 50 % lavere end den fulde punktafgiftssats for alkohol, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 92/84/EØF, eller den fulde VSS-afgiftssats for alkohol.

3. Den samlede afgiftsmæssige fordel, der indrømmes i overensstemmelse med stk. 2, må højst udgøre 50 % af den fulde afgiftssats for alkohol, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 92/84/EØF.

Artikel 4

Senest den 31. juli 2017 forelægger Frankrig en rapport for Kommissionen, så denne kan vurdere, om de forhold, der ligger til grund for undtagelsen, stadig er til stede, og om den afgiftsmæssige fordel, som Frankrig indrømmer, har været og fortsat forventes at være proportional og tilstrækkelig til at støtte en konkurrencepræget værdikæde fra sukkerrør over sukker til rom i Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique og Réunion.

Artikel 5

Denne afgørelse anvendes fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020 med undtagelse af artikel 1 og artikel 3, stk. 1 og 2, som anvendes fra den 1. januar 2012.

Artikel 6

1. Beslutning 2007/659/EF ophæves.
2. Henvisninger til den ophævede beslutning gælder som henvisninger til nærværende afgørelse.

Artikel 7

Denne afgørelse er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2014.

På Rådets vegne

K. HATZIDAKIS

Formand

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 (EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16).

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

RÅDETS AFGØRELSE

af 11. februar 2014

om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Aserbajdsjan om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse

(2014/107/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 79, stk. 3, sammenholdt med artikel 218, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 19. december 2011 gav Rådet Kommissionen bemyndigelse til at indlede forhandlinger med Republikken Aserbajdsjan om en aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Aserbajdsjan om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse («aftalen»). Forhandlingerne blev vel afsluttet, og aftalen blev paraferet den 29. juli 2013.
- (2) Aftalen bør undertegnes på Unionens vegne med forbehold af dens senere indgåelse.
- (3) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager disse medlemsstater ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i disse medlemsstater.
- (4) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten

om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Der gives herved bemyndigelse til undertegnelse på Unionens vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Aserbajdsjan om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse med forbehold af indgåelse af aftalen ⁽¹⁾.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at undertegne aftalen på Unionens vegne.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 2014.

På Rådets vegne

E. VENIZELOS

Formand

⁽¹⁾ Teksten til aftalen offentliggøres sammen med afgørelsen om dens indgåelse.

FORORDNINGER

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 190/2014

af 24. februar 2014

om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 461/2013 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 597/2009

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 13,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. TIDLIGERE PROCEDURE

- (1) Rådet indførte udligningsforanstaltninger over for importen af polyethylenterephthalat (»PET«) med oprindelse i Indien ved forordning (EF) nr. 2603/2000 ⁽²⁾. Efter en udløbsundersøgelse er disse foranstaltninger senest blevet opretholdt ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 461/2013 ⁽³⁾.
- (2) Rådet indførte antidumpingforanstaltninger over for importen af »PET« med oprindelse i Indien ved forord-

ning (EF) nr. 2604/2000 ⁽⁴⁾. Efter en udløbsundersøgelse er disse foranstaltninger senest blevet opretholdt ved Rådets forordning (EF) nr. 192/2007 ⁽⁵⁾. Den 24. februar 2012 indledte Kommissionen endnu en udløbsundersøgelse. Ved gennemførelsesafgørelse 2013/226/EU ⁽⁶⁾ afviste Rådet Kommissionens forslag til Rådets gennemførelsesforordning om opretholdelse af antidumpingtolden på importen af PET med oprindelse i bl.a. Indien, og dermed udløb antidumpingforanstaltningerne.

- (3) I 2000 godtog Kommissionen ved afgørelse 2000/745/EF ⁽⁷⁾ pristilsagn, der var afgivet i forbindelse med både antidumping- og antisubsidieprocedurerne, fra bl.a. de indiske virksomheder Pearl Engineering Polymers Limited (»Pearl«) og Reliance Industries Limited (»Reliance«). Ved afgørelse 2005/697/EF ⁽⁸⁾ godtog Kommissionen i 2005 et tilsagn fra den indiske virksomhed

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2604/2000 af 27. november 2000 om indførelse af en endelig antidumpingtold på visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand og om endelig opkrævning af den midlertidige told (EFT L 301 af 30.11.2000, s. 21).

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 192/2007 af 22. februar 2007 om indførelse af en endelig antidumpingtold på import af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Thailand og Taiwan efter en udløbsundersøgelse og en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, og artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 (EUT L 59 af 27.2.2007, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/226/EU af 21. maj 2013 som forkaster forslag til Rådets gennemførelsesforordning om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Taiwan og Thailand efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009, og om afslutning af udløbsundersøgelsen vedrørende importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indonesien og Malaysia, for så vidt som at forslaget indfører en endelig antidumpingtold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Taiwan og Thailand (EUT L 136 af 23.5.2013, s. 12).

⁽⁷⁾ Kommissionens afgørelse 2000/745/EF af 29. november 2000 om godtagelse af tilsagn afgivet i forbindelse med antidumping- og antisubsidieprocedurerne vedrørende importen af polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand (EFT L 301 af 30.11.2000, s. 88).

⁽⁸⁾ Kommissionens afgørelse 2005/697/EF af 12. september 2005 om ændring af afgørelse 2000/745/EF om godtagelse af tilsagn i forbindelse med antidumping- og antisubsidieprocedurerne vedrørende importen af polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i bl.a. Indien (EUT L 266 af 11.10.2005, s. 62).

⁽¹⁾ EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2603/2000 af 27. november 2000 om indførelse af en endelig udligningstold på visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Malaysia og Thailand og om endelig opkrævning af den midlertidige told samt om afslutning af antisubsidieprocedurerne vedrørende import af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indonesien, Republikken Korea og Taiwan (EFT L 301 af 30.11.2000, s. 1).

⁽³⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 461/2013 af 21. maj 2013 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 597/2009 (EUT L 137 af 23.5.2013, s. 1).

South Asean Petrochem Limited, der som følge af en fusion ændrede sit navn til Dhunseri Petrochem & Tea Limited («Dhunseri») ⁽¹⁾.

B. TILBAGETRÆKNING AF TILSAGN OG ÆNDRING AF GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 461/2013

- (4) Ved gennemførelsesafgørelse 2014/109/EU ⁽²⁾ trak Kommissionen sin godtagelse af de tilsagn, som de tre indiske virksomheder, Dhunseri, Reliance og Pearl havde afgivet, tilbage. Artikel 1, stk. 4, og artikel 2 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 461/2013 og bilaget til forordningen bør derfor ophæves. Som følge heraf bør den endelige udligningstold indført ved artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 461/2013 finde anvendelse på importen af PET fremstillet af virksomhederne Dhunseri, Reliance og Pearl (Taric-tillægskode A585 for Dhunseri, Taric-tillægskode A181 for Reliance og Taric-tillægskode A182 for Pearl) —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Artikel 1, stk. 4, og artikel 2 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 461/2013 og bilaget til forordningen ophæves.
2. Artikel 1, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 461/2013 omnummereres til artikel 1, stk. 4.
3. Artikel 3 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 461/2013 omnummereres til artikel 2.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. februar 2014.

På Rådets vegne
K. ARVANITOPOULOS
Formand

⁽¹⁾ Meddelelse om de gældende udligningsforanstaltninger for så vidt angår importen til Unionen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i bl.a. Indien: ændring af navnet på en virksomhed, der er omfattet af individuel udligningstold (EUT C 335 af 11.12.2010, s. 7).

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/109/EU af 4. februar 2014 om ophævelse af afgørelse 2000/745/EF om godtagelse af tilsagn i forbindelse med antidumping- og antisubsidieprocedurerne vedrørende importen af visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i bl.a. Indien (Se side 35 i denne EUT).

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 191/2014

af 24. februar 2014

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse mangandioxider med oprindelse i Sydafrika efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 11, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. SAGSFORLØB

1. Gældende foranstaltninger

- (1) Efter en antidumpingundersøgelse (»den oprindelige undersøgelse«) indførte Rådet ved Rådets forordning (EF) nr. 221/2008 ⁽²⁾ en endelig antidumpingtold på 17,1 % på import af elektrolytiske mangandioxider (dvs. mangandioxider, der er fremstillet ved en elektrolytisk proces), der ikke er varmebehandlet efter den elektrolytiske proces, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 2820 10 00 og med oprindelse i Den Sydafrikanske Republik (»Sydafrika«) (»de gældende antidumpingforanstaltninger«).

2. Anmodning om en udløbsundersøgelse

- (2) Den 11. december 2012 modtog Kommissionen efter offentliggørelsen af en meddelelse ⁽³⁾ om det forestående udløb af de gældende antidumpingforanstaltninger en anmodning om indledning af en udløbsundersøgelse af disse foranstaltninger i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2. Anmodningen blev indsendt af Cegasa Internacional SA og Tosoh Hellas A.I.C. (»ansøgerne«), som er de eneste to EU-producenter af EMD.

- (3) Anmodningen blev begrundet med, at udløbet af de gældende antidumpingforanstaltninger sandsynligvis ville medføre fornyet dumping til skade for EU-erhvervs-grenen.

3. Indledning af en udløbsundersøgelse

- (4) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der forelå tilstrækkelige beviser til at berettiggel-lingen af en udløbsundersøgelse og offentliggjorde den 12. marts 2013 en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁴⁾ om indledningen af en udløbsundersø-gelse, jf. grundforordningens artikel 11, stk. 2 (»indled-ningsmeddelelsen«).

4. Undersøgelsen

4.1. Nuværende undersøgelsesperiode og betragtet periode

- (5) Undersøgelsen af sandsynligheden for fornyet dumping omfattede perioden fra 1. januar 2012 til 31. december 2012 (»den nuværende undersøgelsesperiode« eller »NUP«). Undersøgelsen af de tendenser, der er relevante for vurderingen af sandsynligheden for fortsat eller fornyet skade, omfattede perioden fra 1. januar 2009 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

4.2. Parter, som er berørt af undersøgelsen

- (6) Kommissionen underrettede officielt ansøgerne, den eksporterende producent i Sydafrika, importørerne, de brugere i Unionen, som den vidste var berørt af sagen, deres organisationer samt repræsentanterne for det pågældende eksporterende land om indledningen af udløbsundersøgelsen.
- (7) Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelel-sen. Alle interesserede parter, der anmodede herom og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.
- (8) I betragtning af det begrænsede antal interesserede parter, der gav sig til kende, var prøveudtagning blandt de inter-esserede parter ikke nødvendig.
- (9) Der blev modtaget spørgeskemabesvarelser fra den eksporterende producent i Sydafrika, de to EU-producenter og to brugere, som tilhører den samme gruppe af forretningsmæssigt forbundne virksomheder.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 221/2008 af 10. marts 2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse mangandioxider med oprindelse i Sydafrika (EUT L 69 af 13.3.2008, s. 1).

⁽³⁾ EUT C 180 af 21.6.2012, s. 15.

⁽⁴⁾ EUT C 72 af 12.3.2013, s. 8.

- (10) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at fastslå, om der var sandsynlighed for, at der igen ville finde dumping sted med deraf følgende skade, og for at fastslå Unionens interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende virksomheder:

a) EU-producenter:

— Cegasa Internacional SA («Cegasa»)

— Tosoh Hellas A.I.C («THA»)

b) Eksporterende producenter i Sydafrika:

— Delta E.M.D. (Pty) Ltd.

c) Brugere

— Panasonic Energy Belgium NV.

- (11) Den 29. oktober 2013 underrettede Kommissionen alle interesserede parter om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke den agtede at foreslå at opretholde de gældende antidumpingforanstaltninger. Igen fik parterne lejlighed til at fremsætte bemærkninger, og dem, der anmodede om det, blev indrømmet en høring med høringskonsulenten. De bemærkninger, som de interesserede parter fremsatte, blev undersøgt af Kommissionen og dens svar gives nedenfor.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

- (12) Den pågældende vare i denne undersøgelse er den samme, som er defineret i forordning (EF) nr. 221/2008, dvs. elektrolytiske mangandioxid (dvs. mangandioxid, der er fremstillet ved en elektrolytisk proces), der ikke er varmebehandlet efter den elektrolytiske proces («den undersøgte vare» eller »EMD») med oprindelse i Den Sydafrikanske Republik, som i øjeblikket henhører under KN-kode ex 2820 10 00. Den omfatter to hovedtyper, EMD af kul-zink-typen og EMD af alkalintypen.
- (13) Det blev bekræftet i den fornyede undersøgelse, at den undersøgte vare, der importeres til EU-markedet, og varer fremstillet og solgt af den eksporterende producent på hjemmemarkedet, såvel som varer fremstillet og solgt i Unionen af EU-erhvervsgrenen («samme vare») har de samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber

og anvendelsesformål som i den oprindelige undersøgelse. Varerne anses derfor for at være samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

C. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORNYET DUMPING

1. Indledende bemærkninger

- (14) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 2, undersøgte Kommissionen, om de eksisterende foranstaltningers udløb ville føre til fornyet dumping.

2. Dumpingimport i NUP

- (15) Import til Unionen fra Sydafrika faldt til næsten nul efter indførelsen af foranstaltninger, og der blev kun eksporteret en meget lille mængde i 2010 og i 2011 samt i NUP. For at vurdere om den eneste kendte eksporterende producent, Delta EMD (Pty) Ltd. («Delta»), eksporterede til Unionen til dumpingpriser i NUP, sendte Kommissionen et spørgeskema til Delta. Den modtog et svar med oplysninger om hjemmemarkedssalg, eksport til Unionen og eksport til andre markeder. Svaret blev kontrolleret som beskrevet nedenfor.

2.1. Normal værdi

- (16) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, blev det først undersøgt, om Deltas samlede hjemmemarkedssalg af samme vare til uafhængige kunder var repræsentativt sammenlignet med det samlede eksportsalg til Unionen, dvs. om dette salg samlet set udgjorde mindst 5 % af det samlede eksportsalg af den undersøgte vare til Unionen.
- (17) Mens hjemmemarkedssalget af den pågældende vare var repræsentativt, forekom der ikke noget salg i normal handel, eftersom Deltas hjemmemarkedssalg af EMD ikke var rentabelt. Den normale værdi blev derfor beregnet i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3.
- (18) Dette skete på grundlag af de faktiske omkostninger i forbindelse med produktionen af EMD, hvortil et rimeligt beløb for fortjeneste og for salgs-, general- og administrationsomkostninger (SG&A) er blevet tilføjet i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6.
- (19) SG&A blev beregnet ved anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), da Deltas salg ikke blev foretaget i normal handel, og da hverken forordningens artikel 2, stk. 6, litra a) eller b), fandt anvendelse, fordi der for det første ikke er andre eksportører eller producenter, som er omfattet af undersøgelsen, og for det andet fordi Delta ikke sælger andre varer inden for samme generelle kategori. Anvendelse af den oprindelige undersøgelses SG&A, som gav næsten samme procentsats som de aktuelle SG&A, blev derfor anset for at være en rimelig metode.

- (20) Efter fremlæggelsen af oplysninger anmodede Delta Kommissionen om at fastlægge den beregnede normale værdi ved at udtrykke de ovenfor beregnede SG&A som en procentdel af produktionsomkostningerne frem for en procentdel af omsætningen. Da alt salg på hjemmemarkedet var urentabelt, ville anvendelse af omsætningen resultere i kunstigt høje SG&A-omkostninger. Kommissionen accepterede Deltas påstand, og ved beregningen af den normale værdi tilføjede Kommissionen SG&A som en procentdel af produktionsomkostningerne pr. kg som beregnet i forbindelse med denne fornyede undersøgelse.
- (21) Fortjenesten blev også beregnet ved hjælp af samme metode som i den oprindelige undersøgelse, dvs. på grundlag af den langfristede markedsrente for lån i Sydafrika i NUP, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c). Delta sælger ikke andre varer på hjemmemarkedet, og der er ingen andre kendte producenter af EMD eller andre producenter af varer inden for samme generelle kategori i Sydafrika, hvor der kunne indhentes oplysninger om fortjeneste.
- (22) Efter fremlæggelsen af oplysninger anmodede EU-erhvervsgrenen Kommissionen om at anvende salg til USA til fastsættelse af den normale værdi, idet USA har et hjemmemarkedssalg, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 3.
- (23) Dette blev afvist, da den normale værdi blev beregnet i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3, og ved hjælp af samme metode som i den oprindelige undersøgelse og derfor er i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 11, stk. 9.

2.2. Eksportpris

- (24) Den meget lille mængde af EMD, som blev eksporteret til Unionen i NUP, blev solgt direkte til en ikke forretningsmæssigt forbundet importør i Unionen. Eksportprisen blev fastsat på grundlag af den pris, som importøren betalte til Delta, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.

2.3. Sammenligning

- (25) Der blev foretaget en sammenligning mellem eksportprisen og den beregnede normale værdi, idet der blev taget højde for de påståede og efterprøvede justeringer i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, dvs. omkostninger til fragt og forsikring, kreditomkostninger og håndteringsomkostninger ved eksport. Den normale værdi blev beregnet på grundlag af priserne ab fabrik ved at se bort fra fragtomkostninger og kreditomkostninger. Omkostningerne ved emballering og teknisk bistand blev der ikke set bort fra, da de allerede var blevet medtaget i

fremstillingsomkostningerne og derfor indregnet i både eksportprisen og den beregnede normale værdi.

2.4. Dumpingmargen

- (26) Det blev konstateret, at Delta ikke solgte EMD til Unionen til dumpingpriser i undersøgelsesperioden. Men den pågældende mængde var meget lille, og dermed kunne dette resultat ikke benyttes fuldt ud til at fastslå sandsynligheden for fornyet dumping, hvis foranstaltningerne udløber.

3. Bevis for sandsynlighed for fornyet dumping

- (27) Da der kunne ikke drages nogen konklusioner på grundlag af salget til Unionen i NUP, undersøgte Kommissionen, om der var bevis for sandsynlighed for fornyet dumping, hvis foranstaltningerne udløber. Følgende elementer blev i den forbindelse undersøgt: eksportprisen ved salg fra Sydafrika til andre markeder, produktionskapacitet og overskydende kapacitet i Sydafrika samt EU-markedets og andre tredjelandsmarkeders tiltrækningskraft.

3.1. Eksport fra Sydafrika til andre markeder

- (28) Delta producerer både EMD af kul-zink-typen og EMD af alkalintypen, og i betragtning af at der er et marked i Unionen for EMD af alkalintypen og (i mindre grad) EMD af kul-zink-typen, undersøgte Kommissionen eksportprisen for begge typer ved salg til tredjelande i NUP. Dette salg blev sammenlignet med den beregnede normale værdi som beregnet ovenfor, idet der blev taget hensyn til forskelle, som berører sammenligneligheden af priser.
- (29) Salget af EMD af alkalintypen til USA, Deltas vigtigste eksportmarked, udgjorde ca. to tredjedele af Deltas samlede eksport i undersøgelsesperioden og blev ikke dumpet. Det blev dog konstateret, at salget af EMD af alkalintypen, som sælges i ringere mængder, til andre markeder (f.eks. Thailand, Korea, Kina og Brasilien) blev foretaget til dumpingpriser, og dumpingmargenerne spænder fra 2 % til 21 %. Når man ser på eksportsalget af EMD af kul-zink-typen til andre markeder — hovedsageligt til lave priser og i små mængder — var dumpingmargenerne højere og spændte fra 13 % til 66 %.
- (30) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede EU-erhvervsgrenen, at Kommissionen burde se bort fra salget til USA i NUP, da priserne på det pågældende marked ikke var velegnet som vejledning for, hvordan prisniveauet sandsynligvis ville blive ved salg til EU-markedet, hvis foranstaltningerne udløber.

- (31) Delta på den anden side anmodede efter fremlæggelsen af oplysninger Kommissionen om at være særligt opmærksom på salg til USA, som tegner sig for hovedparten af virksomhedens eksport af EMD af alkalintypen og er det marked, der bedst kan sammenlignes med Unionen.
- (32) Kommissionen analyserede al eksport til alle markeder og beregnede en gennemsnitlig vægtet eksportpris for al Deltas eksport til alle markeder uden for Unionen, men undersøgte også eksportpriserne ved salg til individuelle tredjelandslande meget nøje. Da spørgsmålet om sandsynligheden for fornyet dumping blev undersøgt, blev al eksport til alle markeder anset for at være relevant, navnlig i betragtning af de store prisforskelle, der blev konstateret på forskellige eksportmarkeder.
- (33) Det amerikanske marked har sine egne særlige kendetegn, der giver Delta mulighed for at kræve betydeligt højere priser end andre steder. I USA overstiger efterspørgslen det hjemlige udbud i betydelig grad. Der findes også store hindringer for et stort antal potentielle konkurrenter, da der er indført en høj antidumpingtold over for importen fra Kina og Australien.
- (34) Under disse omstændigheder er der ingen grund til, at Kommissionen kun bør basere sine undersøgelsesresultater på den gennemsnitlige eksportpris eller kun undersøge eksportsalg til et enkelt land i stedet for at analysere det samlede eksportsalg til alle markeder.
- (35) Deltas prisadfærd på andre eksportmarkeder end Unionen viser, at selv om virksomhedens eksport til det vigtigste marked (USA) ikke blev dumpet, fandt salget til andre markeder sted til dumpingpriser. Yderligere indikatorer, se nedenfor, er derfor nødvendige for at vurdere sandsynligheden for fornyet dumping, hvis foranstaltningerne udløber.
- 3.2. Produktionskapaciteten og den uudnyttede kapacitet i Sydafrika
- (36) Delta har uudnyttet kapacitet til produktion af EMD, der vil gøre det muligt at genoptage eksporten til Unionen i omfattende mængder, hvis foranstaltningerne udløber. Delta har vurderet, og Kommissionen har bekræftet, at denne uudnyttede kapacitet var på mellem 4 000 og 6 000 ton pr. år. I forbindelse med denne beregning tages der hensyn til elektricitetsmangel, som ofte forekommer i Sydafrika, og affaldsmængderne. På grund af vanskelighederne med at opretholde kvaliteten på et anlæg, der drives manuelt, er Kommissionens konservative skøn, at mellem 2 000 og 3 000 ton pr. år ville være EMD af alkalintypen, mens resten ville være EMD af kulzinktypen. Begge typer ville imidlertid være egnede til EU-markedet. Mens en vis mængde EMD af kulzinktypen muligvis kan absorberes af andre tredjelandsmarkeder, er der ikke er tegn på, at andre tredjelandsmarkeder eller hjemmemarkedet kan absorbere den betydelige overskydende kapacitet for EMD af alkalintypen.
- (37) Delta anførte under kontrollen, at virksomheden er en veletableret leverandør, som supplerer kundernes leverancer, på det amerikanske marked, hvor den udfylder det hul, der opstår, når indenlandske producenter ikke kan producere nok. Deltas eksport til USA har været stabil i de sidste fire år, hvilket tyder på, at det ikke var muligt for Delta at øge sit salg til USA. Hvis det var muligt at øge eksporten til USA, ville Delta allerede have gjort dette for at nyde godt af de højere priser, som er fremherskende på det amerikanske marked, og også udnytte de øgede stordriftsfordele i forbindelse med produktion af større mængder.
- (38) Deltas salg til det asiatiske marked fokuserede i højere grad på EMD af kulzinktypen. Deltas salg til Asien tegner sig for 50 % af hele Deltas salg af EMD af kulzinktypen. Der er EMD-producenter på hjemmemarkedet i Kina, og Deltas eksport til Kina i UP var begrænset til en meget lille mængde EMD af alkalintypen. Da den nuværende EMD-eksport til Japan er genstand for antidumpingforanstaltninger, og fordi der er EMD-producenter på hjemmemarkedet i Japan, er det usandsynligt, at dette marked vil kunne absorbere Deltas uudnyttede kapacitet. Det er derfor usandsynligt, at det asiatiske marked vil kunne absorbere Deltas uudnyttede kapacitet for EMD af alkalintypen.
- (39) Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede EU-erhvervsgrenen, at Deltas uudnyttede kapacitet var meget højere end anført ovenfor, og pegede på en række faktorer, som tyder på, at dette er tilfældet. Den anførte også, at hele Deltas uudnyttede kapacitet vil kunne anvendes til produktion af EMD af alkalintypen i en kvalitet, der kan sælges på EU-markedet til dumpingpriser.
- (40) EU-erhvervsgrenen anførte også, at Deltas eksport til USA sandsynligvis vil falde i den nærmeste fremtid, eftersom en amerikansk producent allerede havde bebudet forhøjelser i sin produktionskapacitet, og efterspørgslen efter EMD i USA med stor sandsynlighed ville falde, efter at en bruger havde bebudet, at han ville forlade markedet. Desuden hævdede EU-erhvervsgrenen, at Sydafrikas salg til USA efter udløbet af undersøgelsesperioden allerede var begyndt at falde. Dette ville betyde, at Delta potentielt råder over yderligere mængder af EMD af alkalintypen, som højst sandsynligt vil blive omdirigeret til EU-markedet, hvis foranstaltningerne udløber.

(41) Deltas anlæg, kapacitet og produktionskapacitet blev kontrolleret af Kommissionen i løbet af undersøgelsen. Som anført ovenfor baserede Kommissionen sine beregninger på konservative beregninger, navnlig det konservative skøn over fordelingen mellem produktionen af henholdsvis alkalintypen og kul-zink-typen på grundlag af udnyttelse af den overskydende kapacitet. Selv med dette konservative skøn blev der konstateret en betydelig uudnyttet kapacitet i betragtning af forbruget i Unionen af den pågældende vare, som kan anvendes til fremstilling af EMD af alkalintypen.

(42) For så vidt angår påstanden om den forventede udvikling i Deltas eksport til USA, tyder de beviser, som Kommissionen har fået forelagt, på, at denne eksport kunne komme under pres, hvis USA's EMD-kapacitet fortsat stiger, og efterspørgslen fortsat falder.

(43) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede en af brugerne, at Deltas uudnyttede kapacitet er lav, da Delta havde en markedsandel på 60-70 %, før der blev indført foranstaltninger. Men selv med et forsigtigt skøn over Deltas uudnyttede kapacitet, kunne Delta, hvis denne uudnyttede kapacitet udnyttes til eksport til Unionen, let øge sin markedsandel, endog uden at der i den forbindelse tages hensyn til, at eksport til andre markeder kan omdirigeres til Unionen. En sådan udvikling ville resultere i en yderligere stigning i Deltas potentielle markedsandel.

3.3. EU-markedets og andre tredjelandsmarkeders tiltrækningskraft

(44) Delta har en veletableret og rentabel salgskanal til USA, og der blev ikke fundet beviser, som tyder på, at det ville være i virksomhedens interesse bevidst at omdirigere en del af dette salg til Unionen. Den uudnyttede kapacitet, der blev konstateret i forbindelse med undersøgelsen, eller i det mindste en væsentlig del heraf, kunne dog kun blive dirigeret til Unionen af de grunde, der er anført i ovenstående betragtninger. Dette er desuden tilfældet, fordi EU-markedet er blandt de største markeder i verden. Inden de gældende antidumpingforanstaltninger blev indført, var EU-markedet desuden meget attraktivt for Delta, da virksomheden havde en markedsandel på 60-70 %.

(45) Hvis Delta skulle konkurrere på prisen med EU-producenter, ville virksomheden blive tvunget til at reducere sine eksportpriser og dermed sælge til dumpingpriser for at matche de priser, som en af EU-producenterne krævede i NUP. Delta kunne også omdirigere sin eksport af EMD af alkalintypen, som på nuværende tidspunkt sælges til tredjelande (bortset fra USA), til Unionen

til dumpingpriser, fordi EU-markedet er mere attraktivt end andre markeder uden for USA som følge af dets størrelse og generelt højere priser. Hvis Delta i fremtiden vil være nødt til at reducere mængden af EMD, der eksporteres til USA, vil EU-markedet desuden efter al sandsynlighed blive bestemmelsesstedet for sådanne yderligere disponible mængder.

(46) Efter fremlæggelsen af oplysninger, bemærkede Delta, at virksomhedens prispolitik var at sælge på EU-markedet, udelukkende hvis der kunne opnås en rentabel pris.

(47) Hvad enten dette er tilfældet eller ej, kan et rentabelt salg stadig opnås med dumpingpriser, hvis eksportprisen forbliver lavere end den normale værdi. Der kunne under alle omstændigheder ikke forelægges beviser til underbygning af denne påstand, eftersom Delta ikke har eksporteret betydelige mængder til Unionen i løbet af de sidste fem år. Desuden hævdede EU-erhvervsgrenen, at de små mængder EMD, som Delta solgte til Unionen i undersøgelsesperioden, blev solgt for at opretholde virksomhedens certificering hos kunder i Unionen.

(48) Delta anførte ligeledes, at den gennemsnitlige importpris for EMD i Unionen var på 1 809 EUR pr. ton i 2012, dvs. over den normale værdi, hvilket efter Deltas opfattelse viser, at virksomheden kan konkurrere med andre importører uden at dumpe.

(49) Dette gennemsnitstal er dog beregnet på grundlag af ekstremt dyr import fra USA og en vis mængde meget billigere import fra Kina. Importen fra USA kunne ikke medtages i denne sammenligning, da det meget høje prisniveau, op til tre eller fire gange de normale priser på EU-markedet, står i tvivl om pålideligheden af disse priser og/eller den importerede vare. Hvis Delta skulle konkurrere med den kinesiske import på prisen, ca. 1 200 EUR pr. ton, ville Delta foretage dumping på EU-markedet.

4. Konklusion om sandsynligheden for fornyet dumping

(50) I betragtning af ovenstående er det sandsynligt, at der igen ville forekomme dumping, hvis foranstaltningerne udløber. EMD af alkalintypen er den produkttype fremstillet af Delta, som med størst sandsynlighed ville blive solgt til Unionen, hvis foranstaltningerne udløber, da det var denne varetype, der blev eksporteret af Delta tidligere. Også i dag er der i Unionen størst efterspørgsel efter EMD af alkalintypen. Undersøgelsen viste, at salget af EMD af alkalintypen til andre markeder som f.eks. Sydkorea, Kina og Brasilien blev foretaget til dumpingpriser, og dumpingmargenerne spænder fra 2 % til 21 %.

- (51) Desuden er Deltas uudnyttede kapacitet væsentlig set i forhold til EU-forbruget i NUP. Hvis denne kapacitet blev anvendt til eksport til Unionen og til at konkurrere på prisen med EU-producenterne eller på prisen med den væsentligste import fra tredjelande, er der stor sandsynlighed for, at en sådan eksport ville blive foretaget til dumpingpriser.

D. DEFINITION AF EU-ERHVERVSGRENEN

- (52) I NUP blev samme vare fremstillet af to producenter i Unionen, THA og Cegasa, som samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen. I den oprindelige undersøgelse var Cegasa, som på daværende tidspunkt ikke producerede til det åbne marked, men kun til bunden anvendelse, ikke part i klagen og samarbejdede ikke, men modsatte sig heller ikke undersøgelsen.

- (53) Efter fremlæggelsen af oplysninger satte en interesseret part spørgsmålstejn ved, hvorvidt Cegasa kunne optræde som ansøger i udløbsundersøgelsen, da virksomheden ikke var klager i den oprindelige undersøgelse, ikke producerede til det åbne marked og dermed ikke led skade på det pågældende tidspunkt. Denne påstand blev afvist, da en anmodning om en udløbsundersøgelse skal indgives af eller på vegne af EU-producenterne, men ikke nødvendigvis (kun) af de(n) oprindelige klager(e).

- (54) Unionens to producenter tegner sig for hele EMD-produktionen i Unionen og udgør »EU-erhvervsgrenen«, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4.

- (55) I forbindelse med skadesanalysen er alle skadesindikatorer blevet fastsat på det mikroøkonomiske plan som følge af samarbejdsvilje hos hele EU-erhvervsgrenen. Af fortrolighedshensyn forelægges alle oplysninger i indekseret form eller i intervaller.

E. SITUATIONEN PÅ EU-MARKEDET

1. Forbrug på EU-markedet

- (56) EU-forbruget blev fastsat på grundlag af i) EU-erhvervsgrenens efterprøvede salgsmængde på EU-markedet, ii) den efterprøvede importmængde fra den eneste sydafrikanske producent og iii) import fra andre lande baseret på data fra Eurostat.
- (57) EU-forbruget af EMD var stabilt mellem 2009 og NUP. Det steg i 2010 og i 2011, men i 2012 faldt det til niveauet i 2009.

Tabel 1

	2009	2010	2011	NUP
Indeks (2009 = 100)	100	102	108	100

2. Import fra Sydafrika

2.1. Mængde og markedsandel

- (58) Efter indførelsen af foranstaltninger er importen af EMD fra Sydafrika næsten ophørt.

Tabel 2

	2009	2010	2011	NUP
Importmængde fra Sydafrika underlagt foranstaltninger	100	2	3	1
Markedsandel for importen fra Sydafrika underlagt foranstaltninger	100	2	4	1

2.2. Priser og underbud

- (59) Det meget beskedne salg af EMD fra Sydafrika til Unionen i NUP underbød ikke EU-erhvervsgrenens priser. I betragtning af de meget små mængder kan de dog ikke anvendes til at drage entydige konklusioner.
- (60) Der blev derfor foretaget en sammenligning mellem priserne på EMD fremstillet og solgt af EU-erhvervsgrenen og priserne på EMD produceret i Sydafrika og solgt til resten af verden baseret på to scenarier, inklusive og eksklusive salg til USA. Grunden til, at der foretages en analyse eksklusive Deltas eksportpris ved salg til USA, var den særlige markedssituation i USA, som førte til meget høje priser sammenlignet med Deltas priser ved eksport til andre lande (jf. betragtningerne ovenfor).
- (61) Sammenligningen viste, at i NUP underbød priserne ved salg fra Sydafrika til resten af verden ikke EU-erhvervsgrenens priser, hvis salget til USA blev taget i betragtning, men de underbød EU-erhvervsgrenens priser, hvis salget til USA ikke blev taget i betragtning. Hvis salget til USA ikke blev taget i betragtning, underbød Deltas eksportpriser desuden også EU-erhvervsgrenens priser.

- (62) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde EU-erhvervs-grenen gældende, at Deltas priser ved salg til USA ikke er vejledende for virksomhedens fremtidige priser ved salg til Unionen, og at der på grund af de strukturelle forskelle mellem EU-markedet og det amerikanske marked bør ses bort fra disse priser. På den anden side gentog Delta, at det amerikanske marked er et modent EMD-marked, hvor de nationale producenter og importører konkurrerer frit, og hvor der er mange brugere, herunder brugere, der ligeledes er til stede i Unionen. Som følge heraf bør der ikke ses bort fra Deltas salg til USA. Delta mente desuden, at i forbindelse med underbudsregningerne burde Kommissionen ikke have benyttet sig af den målfortjeneste, som det i forbindelse med den oprindelige undersøgelse var blevet konstateret, at EU-erhvervsgrenen havde opnået uden dumping-import.
- (63) I denne sag, hvor importen fra det pågældende land stort set ophørte efter indførelsen af de oprindelige foranstaltninger, er undersøgelsesmyndigheden nødt til at foretage en fremadrettet analyse baseret på en række rimelige antagelser, herunder den forventede pris for Deltas EMD ved salg i Unionen, hvis de gældende antidumping-foranstaltninger får lov til at udløbe.
- (64) Det er en ubestridt kendsgerning, at hvert EMD-marked (USA, EU og Asien) er forskelligt, og EMD-producenterne anvender forskellige prisfastsættelsesstrategier ikke kun på grundlag af deres produktionsomkostninger, men også produktionskapaciteten i mållandet, behovet for at (gen)vinde markedsandele og de lokale konkurrencebetin-gelser. Det er også en ubestridt kendsgerning, at Deltas priser for EMD ved salg til det amerikanske marked er betydeligt højere end på andre markeder. Det forventes derfor, at Deltas fremtidige priser ved salg til Unionen ikke vil blive fastlagt på grundlag af de nuværende priser ved salg til USA, men vil afspejle Unionens specifikke markedsvilkår og -forhold.
- (65) I dokumentet med fremlæggelse af oplysninger blev Deltas priser for EMD af alkalintypen ved salg til forskellige markeder sammenlignet med den beregnede normale værdi med henblik på beregningen af dumping, mens også Deltas salg af en type EMD af kul-zinktypen blev taget i betragtning i forbindelse med underbudsregning-erne. Efter fremlæggelsen af oplysninger anførte EU-erhvervsgrenen, at hele Deltas salg af EMD af alkalintypen og kul-zinktypen burde tages i betragtning i forbindelse med beregningerne af dumping og skade. Delta hævdede derimod, at eftersom langt størstedelen af EU-forbruget og Deltas eksport til Unionen kun består af EMD af alkalintypen, bør salget af EMD af kul-zinktypen slet ikke tages i betragtning.
- (66) Kommissionen er nået til den konklusion, at både EMD af alkalintypen og af kul-zinktypen, alle typer, bør tages i betragtning ved beregningen af dumping og skade af følgende årsager: For det første er der som nævnt ovenfor også et marked og dermed efterspørgsel efter EMD af kul-zinktypen i Unionen, om end dette er mindre i forhold til markedet for EMD af alkalintypen, og dette marked kan også være af interesse for Deltas eksport til Unionen. For det andet fremstilles Deltas EMD af alkalintypen og kul-zinktypen på samme anlæg og på samme produktionslinje ved hjælp af samme råvarer og samme fremstillingsproces. Alt afhængigt af indstillingerne af parametrene i elektrolyseprocessen (strømtæthed, tempe-ratur, elektrolytkoncentration osv.) kan EMD-producenter vælge at producere EMD af alkalintypen eller af kul-zinktypen. Det er derfor mere hensigtsmæssigt at beregne underbuddet ved at sammenligne den gennem-snitlige eksportpris for Deltas EMD (af både alkalintypen og af kul-zinktypen) med EU-producenternes gennem-snitlige salgspriser for EMD (af både alkalintypen og kul-zinktypen).
- (67) For så vidt angår analysen af underbuddet, anvendte Kommissionen den målfortjeneste, som EU-erhvervs-grenen havde opnået uden dumping i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, som reference, hvilket svarer til den fortjeneste, som en kapitalintensiv industri som EMD-producenter kan forvente at opnå under normale konkurrencevilkår. Imidlertid er spørgsmålet om den mest passende målfortjeneste irrelevant i forbin-delse med netop denne udløbsundersøgelse. Kommis-sionen erkender, at der ikke var tale om fortsat dumping, og at der derfor ikke var tale om fortsat skade på grund af underbuddet. Fokus for analysen er derfor fremadrettet og sigter mod at forudsige sandsynligheden for fornyet skade, i tilfælde af at der er sandsynlighed for fornyet dumping.
- (68) Delta hævdede, at omkostningerne efter importen forekom at være undervurderet, fordi de ikke tog hensyn til transportomkostningerne forbundet med leve-ring af varen til kunderne fra havnen i Antwerpen.
- (69) Kommissionen sammenlignede imidlertid EU-erhvervs-grenens priser af fabrik med eksportørernes pris ved Unionens grænser, og derfor vedrørte omkostningerne efter importen kun håndtering og testning og ikke trans-portomkostninger. Påstanden blev derfor afvist.

3. Import fra andre tredjelande

- (70) Følgende tabel viser udviklingen i importen fra andre tredjelande i den betragtede periode med hensyn til mængde og markedsandel og gennemsnitsprisen på denne import.

Tabel 3

	2009	2010	2011	NUP
Importmængde fra andre lande (ton)	5 000-10 000	10 000-15 000	5 000-10 000	5 000-10 000
Indeks 2009 = 100	100	113	92	88
Markedsandel for importerede varer fra andre tredjelande	25 %-30 %	30 %-35 %	20 %-25 %	20 %-25 %
Værdi af import fra andre lande (EUR)	10 mio.-15 mio.	15 mio.-20 mio.	10 mio.-15 mio.	10 mio.-15 mio.
Indeks 2009 = 100	100	113	93	102
Importpris (EUR/ton)	1 566	1 572	1 590	1 809

Kilde: Eurostat.

- (71) Importen af EMD til Unionen fra andre tredjelande faldt i den betragtede periode. Priserne for denne import ligger over EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige prisniveau og Deltas priser ved eksport til andre markeder med undtagelse af USA i NUP. Som nævnt ovenfor er værdien på 1 809 EUR pr. ton et gennemsnit af meget forskellige importpriser, lige fra lavprisimport fra Kina til meget dyr import fra USA. Navnlig er de prisniveauer, der er registreret for importen fra USA, ekstremt høje i forhold til andre prisintervaller hos EU-producenterne, Delta og andre eksportører, hvilket betyder, at de ikke med rimelighed kan anvendes til analysen. Derfor kan dette gennemsnit ikke som sådan anvendes som en referencepris for fremtidig import fra Sydafrika. Delta ville ikke konkurrere på prisen med import fra USA, men med EU-erhvervsgrenens priser.

4. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

- (72) I henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 5, blev alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der kunne have indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode, undersøgt.

a) Produktion

- (73) EU-produktionen steg med 6 % mellem 2009 og NUP. Mere specifikt steg den med 7 procentpoint mellem 2009 og 2011 og faldt derefter med 1 procentpoint i NUP.

Tabel 4

	2009	2010	2011	NUP
Indeks 2009 = 100	100	102	107	106

Kilde: Spørgeskemabesvarelser og anmodningen om en fornyet undersøgelse.

b) Produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (74) EU-producenternes produktionskapacitet steg med 9 % i den betragtede periode, hovedsagelig som følge af mindre forbedringer af produktionsprocessen (dvs. ingen store investeringer i nye anlæg eller udstyr).
- (75) Da kapacitetsstigningen var større end produktionsstigningen, faldt kapacitetsudnyttelsen med 3 procentpoint.

Tabel 5

	2009	2010	2011	NUP
Produktionskapacitet Indeks 2009 = 100	100	103	108	109
Kapacitetsudnyttelse Indeks 2009 = 100	100	99	99	97

Kilde: Spørgeskemabesvarelser og anmodningen om en fornyet undersøgelse.

c) Lagerbeholdninger

- (76) Lagerbeholdningerne var stabile i den betragtede periode. De faldt i 2011, men genetableredes på niveauet i 2009 i løbet af NUP.

Tabel 6

	2009	2010	2011	NUP
Indeks 2009 = 100	100	103	86	100

Kilde: Spørgeskemabesvarelser.

d) Salgsmængde

- (77) EU-producenternes salgsmængde til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet steg med 10 % mellem 2009 og NUP. I 2011 steg den med 20 % i forhold til 2009, men faldt derefter markant med 10 procentpoint i NUP.

Tabel 7

	2009	2010	2011	NUP
Indeks 2009 = 100	100	103	120	110

Kilde: Spørgeskemabesvarelser og anmodningen om en fornyet undersøgelse.

e) Markedsandel

- (78) Mellem 2009 og NUP øgede EU-producenterne deres markedsandel med 10 procentpoint. Stigningen i markedsandelen skyldes den faldende markedsandel for importen til Unionen.

Tabel 8

	2009	2010	2011	NUP
EU-erhvervsgrenens markedsandel	65 %-70 %	65 %-70 %	75 %-80 %	75 %-80 %
Indeks 2009 = 100	100	101	111	110

Kilde: Spørgeskemabesvarelser, anmodningen om en fornyet undersøgelse og Eurostat.

f) Vækst

- (79) EU-forbruget forblev stabilt mellem 2009 og NUP, jf. tabel 1 ovenfor. Alle andre indikatorer viser ikke nogen betydelig vækst på EU-markedet for den undersøgte vare.

g) Beskæftigelse

- (80) EU-erhvervsgrenens beskæftigelse viser et fald på 9 procentpoint mellem 2009 og NUP.

Tabel 9

	2009	2010	2011	NUP
Indeks 2009 = 100	100	91	90	91

Kilde: Spørgeskemabesvarelser og anmodningen om en fornyet undersøgelse.

h) Produktivitet

- (81) EU-erhvervsgrenens arbejdsstyrkes produktivitet målt som årlig produktion (i ton) pr. ansat steg med 18 % i den betragtede periode. Dette afspejler, at produktionen steg med 6 %, mens beskæftigelsen faldt med 9 %. Dette ses især tydeligt i 2011, hvor produktionen steg, mens beskæftigelsesniveauet fortsat gik tilbage, og produktiviteten var 20 procentpoint højere end i 2009.

Tabel 10

	2009	2010	2011	NUP
Indeks 2009 = 100	100	112	120	118

Kilde: Spørgeskemabesvarelser og anmodningen om en fornyet undersøgelse.

i) Faktorer, der påvirker salgspriserne

- (82) EU-erhvervsgrenens årlige, gennemsnitlige priser ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet faldt med 11 % mellem 2009 og NUP.

Tabel 11

	2009	2010	2011	NUP
Indeks 2009 = 100	100	95	93	89

Kilde: Spørgeskemabesvarelser og anmodningen om en fornyet undersøgelse.

j) Dumpingmargenens omfang og økonomisk genrejsning efter tidligere dumping

- (83) Da importen fra Sydafrika stort set ophørte efter indførelsen af de gældende antidumpingforanstaltninger, kan dumpingmargenernes størrelse ikke vurderes. I lyset af de vigtigste økonomiske indikatorer, der er omhandlet ovenfor såvel som nedenfor, blev det konstateret, at EU-erhvervsgrenen stadig var i en udsat og sårbar situation.

k) Lønninger

- (84) Selv om de samlede arbejdskraftomkostninger faldt, steg de gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger i den betragtede periode som følge af faldet i den samlede arbejdsstyrke.

Tabel 12

	2009	2010	2011	NUP
Indeks 2009 = 100	100	102	103	103

Kilde: Spørgeskemabesvarelser.

l) Rentabilitet og investeringsafkast

- (85) Rentabiliteten for EU-erhvervsgrenens salg af samme vare i den betragtede periode til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, udtrykt som en procentdel af nettosalget, blev halveret mellem 2009 og NUP. Rentabiliteten var i NUP betydeligt lavere end det mål for fortjenesten, der blev fastsat i den oprindelige undersøgelse på grundlag af den fortjeneste, som EU-erhvervsgrenen opnåede i en situation uden skadevoldende dumping.

- (86) Investeringsafkastet, udtrykt som fortjenesten i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne, fulgte i store træk rentabilitetsudviklingen.

Tabel 13

	2009	2010	2011	NUP
EU-erhvervsgrenens rentabilitet	5 %-10 %	5 %-10 %	5 %-10 %	0 %-5 %
Indeks 2009 = 100	100	63	63	50
Investeringsafkast (fortjenesten i % af den bogførte nettoværdi af investeringerne)	15 %-20 %	5 %-10 %	10 %-15 %	5 %-10 %
Indeks 2009 = 100	100	64	84	51

Kilde: Spørgeskemabesvarelser.

m) Likviditet og evne til at rejse kapital

- (87) Nettoliquiditeten fra driften faldt betydeligt i den betragtede periode, selv om den forblev positiv, undtagen i 2010.

Tabel 14

	2009	2010	2011	NUP
Indeks 2009 = 100	100	- 34	71	10

Kilde: Spørgeskemabesvarelser.

- (88) Der er ingen tegn på, at EU-erhvervsgrenen ville have haft vanskeligheder med at rejse kapital, hvis den havde forsøgt, men der var ingen betydelige investeringer i den betragtede periode, og derfor blev EU-erhvervsgrenen ikke »sat på prøve«.

n) Investeringer

- (89) EU-erhvervsgrenens årlige investeringer i produktionen af samme vare blev næsten halveret mellem 2009 og NUP. Mere specifikt faldt den i 2010, steg i 2011 og faldt igen i NUP. Det kraftige fald i investeringerne mellem 2011 og NUP kan delvis forklares med, at EU-erhvervsgrenen allerede i den betragtede periode havde gennemført de planlagte vigtige investeringer, der var nødvendige.

Tabel 15

	2009	2010	2011	NUP
Indeks 2009 = 100	100	45	115	52

Kilde: Spørgeskemabesvarelser.

5. Konklusion om EU-erhvervsgrenens situation

- (90) Analysen af de økonomiske indikatorer viser en stigning i EU-erhvervsgrenens produktion og salg i den betragtede periode. Den konstaterede stigning i mængden, som ikke var dramatisk som sådan, bør dog ses i sammenhæng med den øgede produktionskapacitet og faldet i salgspriser, som resulterede i, at EU-producenternes kapacitetsudnyttelse og enhedssalgspriser faldt med henholdsvis 3 og 11 procentpoint.

- (91) Samtidig kunne der konstateres en forværring af den økonomiske situation for EU-erhvervsgrenen med hensyn til rentabilitet, investeringsafkast, beskæftigelse og likviditet. Navnlig rentabiliteten, som er en vigtig indikator for EU-erhvervsgrenens situation, er stadig betydeligt lavere end den målfortjeneste, som blev fastsat i forbindelse med den oprindelige undersøgelse. EU-erhvervsgrenen har endnu ikke fuldt ud overvundet virkningerne af tidligere dumping og er stadig i en udsat situation og dermed meget sårbar over for enhver fornyet dumpingimport. De gennemsnitlige salgspriser er faldet i årenes løb og vil efter al sandsynlighed falde yderligere i en situation med fornyet dumpingimport fra Sydafrika, hvorved EU-erhvervsgrenens allerede udsatte situation vil blive forværret.

- (92) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede visse interesserede parter, at den nuværende skrøbelige og sårbare situation for EU-erhvervsgrenen hverken skyldtes dumpingimporten fra Sydafrika eller virkningerne af tidligere dumping.

- (93) De bemærkede, at de ovenfor omhandlede tendenser i de vigtigste økonomiske indikatorer vedrørte en periode (fra 2009 til udgangen af NUP), hvor: i) de oprindelige antidumpingforanstaltninger allerede havde været i kraft i et stykke tid, ii) importen fra Sydafrika var næsten ophørt, og iii) en ny aktør (Cegasa) kom på det åbne EU-marked. De interesserede parter undersøgte de økonomiske indikatorer for hver af de to EU-producenter særskilt i stedet for at samle oplysningerne og konkluderede, at EU-erhvervsgrenen var i en vanskelig situation på grund af den nye interne konkurrence mellem de to eneste EU-producenter på markedet.

- (94) Disse interesserede parter hævdede navnlig, at Kommissionen havde undladt at tage hensyn til de grundlæggende ændringer af EU-erhvervsgrenen siden 2009. De bemærkede, at efter indførelsen af de gældende antidumpingforanstaltninger forbedredes de økonomiske indikatorer for den oprindelige og eneste klager (THA) drastisk, således at alle negative virkninger af tidligere dumping forsvandt. Imidlertid flyttede den anden EU-producent, Cegasa, der tidligere kun fremstillede EMD til egen anvendelse, efterfølgende sit batteriproduktionsanlæg uden for Unionen. Som følge heraf frigjorde virksomheden en betydelig mængde EMD til det åbne marked og begyndte at sælge det til en lav pris, og den konkurrerer således med den eneste anden EU-producent og lægger et stort pres i nedadgående retning på priser, kapacitetsudnyttelse og rentabilitet.

- (95) I dokumentet med fremlæggelse af oplysninger havde Kommissionen allerede anerkendt denne ændring af EU-erhvervsgrenens sammensætning set i forhold til den oprindelige undersøgelse. Dette har været en positiv udvikling, som viser markedsåbenhed og en mere intensiv konkurrence mellem de forskellige aktører, herunder også hvad angår import.
- (96) Kommissionen er også enig i, at under disse omstændigheder og især i betragtning af fraværet af import fra Sydafrika kan EU-erhvervsgrenens aktuelle situation ikke skyldes dumping fra Sydafrika, og den bør ikke betragtes som en situation med »fortsat skade«.
- (97) Kommissionen har undersøgt den samlede udvikling for begge EU-producenter siden 2009 og har konkluderet, at de vigtigste økonomiske indikatorer ikke er gunstige, og at EU-erhvervsgrenen befinder sig i en skrøbelig og sårbar situation. Det står klart, at uden import fra Sydafrika, kan årsagen ikke være Deltas dumping. I en udløbsundersøgelse, hvor der fokuseres på sandsynligheden for fornyet dumping og skade, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe, er dumping, skade og årsags-sammenhæng i NUP, dog ikke afgørende faktorer i analysen.
- (98) Kommissionen konkluderer, at EU-erhvervsgrenen stadig befinder sig i en skrøbelig og sårbar situation, og rentabiliteten er langt fra det niveau, der kunne forventes i en så kapitalintensiv industri. En sammenligning med den oprindelige undersøgelse kan kun foretages for en af EU-producenterne, eftersom den anden producent ikke solgte på det åbne EU-marked på det pågældende tidspunkt. Den pågældende EU-producents fortjeneste i NUP var betydeligt lavere end den fortjeneste, der blev konstateret i den oprindelige undersøgelse i en situation uden dumpingimport.

F. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORNYET SKADE

1. Konsekvenser af den forventede importmængde og de prismæssige virkninger, hvis foranstaltningerne ophæves

- (99) Den eneste kendte sydafrikanske producent af EMD (Delta) har overskydende kapacitet og potentiale til på ny at eksportere til EU-markedet i store mængder. I den oprindelige betragtede periode (2002 til 2005/06) steg Deltas markedsandel kraftigt, fra ca. 30-40 % til 60-70 %. Delta har dermed allerede vist sin evne til hurtigt at øge eksportmængderne til Unionen.
- (100) Deltas cif-eksportpriser ved salg til de andre markeder, undtagen USA og herunder alle typer og alle former for EMD, var lavere end EU-erhvervsgrenens priser i NUP og

underbød dem. Lavere priser på de andre markeder kan være et incitament for Delta til at omlægge denne eksport til EU-markedet, hvis foranstaltningerne udløber.

- (101) I betragtning af den uudnyttede kapacitet, der konstateres i løbet af undersøgelsen, og mætningen af andre eksportmarkeder kombineret med EU-markedets tiltrækningskraft, vil Delta efter al sandsynlighed forsøge at genvinde sin betydelige markedsandel i Unionen, som gik tabt efter indførelsen af de gældende foranstaltninger. Som det konkluderes ovenfor, skal Delta eksportere til dumpingpriser for at genvinde sin markedsandel. Fornyset dumping ville, hvis der ikke pålægges antidumpingtold på importen af EMD med oprindelse i Sydafrika, følgelig betyde et endnu voldsommere pristryk for EU-erhvervsgrenen og efter al sandsynlighed forvolde væsentlig skade.

2. Konklusion om sandsynligheden for fornyet skade

- (102) En ophævelse af foranstaltningerne vil efter al sandsynlighed føre til fornyet dumpingimport fra Sydafrika, som vil medføre et pres i nedadgående retning på EU-erhvervsgrenens priser og en forværring af dens økonomiske situation. En ophævelse af foranstaltningerne over for Sydafrika vil derfor sandsynligvis føre til fornyet skade på grund af den forventede forværring af den allerede skrøbelige og sårbare situation, som det konstateredes, at EU-erhvervsgrenen befinder sig i for nærværende.

G. UNIONENS INTERESSER

1. Indledning

- (103) Kommissionen undersøgte i henhold til grundforordningens artikel 21, om opretholdelse af de gældende antidumpingforanstaltninger over for Sydafrika vil være i strid med Unionens interesser som helhed. Fastlæggelsen af Unionens interesser var baseret på en vurdering af alle de involverede parter interesser.
- (104) Alle interesserede parter fik, jf. grundforordningens artikel 21, stk. 2, mulighed for at fremsætte bemærkninger.
- (105) I den oprindelige undersøgelse blev det fastslået, at det ikke var i strid med Unionens interesser at indføre foranstaltninger. Da nærværende undersøgelse er en fornyet undersøgelse med analyse af en situation, hvor der allerede har været antidumpingforanstaltninger gældende, giver det mulighed for at foretage en vurdering af eventuelle uønskede negative virkninger af de gældende antidumpingforanstaltninger for de pågældende parter.

- (106) Trods konklusionerne om sandsynligheden for fornyet skadevoldende dumping har Kommissionen undersøgt, om der er tvingende årsager til at konkludere, at det ikke er i Unionens interesse at opretholde foranstaltninger over for importen af EMD med oprindelse i Sydafrika.

2. EU-erhvervsgrenens og andre EU-producenters interesser

- (107) Selv om de gældende antidumpingforanstaltninger forhindrede dumpingimport i at komme ind på EU-markedet, befinder EU-erhvervsgrenen sig stadig i en skrøbelig og sårbar situation som bekræftet af den negative tendens i visse centrale skadesindikatorer.
- (108) Hvis foranstaltningerne udløber, er det sandsynligt, at EU-erhvervsgrenens nuværende situation vil være uændret og blive yderligere forværret på grund af den sandsynlige tilstrømning af betydelige mængder dumpingimport fra Sydafrika. Denne tilstrømning ville bl.a. forårsage tab af markedsandele, faldende salgspriser, faldende kapacitetsudnyttelse og generelt en alvorlig forværring af EU-erhvervsgrenens finansielle situation.
- (109) Det står derfor klart, at det ikke vil være i strid med EU-erhvervsgrenens interesser, at antidumpingforanstaltningerne over for Sydafrika opretholdes.

3. Importørernes interesser

- (110) I forbindelse med den oprindelige undersøgelse blev det fastslået, at indførelsen af foranstaltninger sandsynligvis ikke vil have alvorlige negative virkninger for situationen for importørerne i Unionen. Der var ingen forhandlere eller importører, som samarbejdede i forbindelse med denne undersøgelse. Da der ikke foreligger oplysninger om, at de gældende foranstaltninger i væsentlig grad påvirkede importørerne, kan det konkluderes, at en opretholdelse af foranstaltningerne ikke vil have væsentlige negative virkninger for EU-importørernes interesser.

4. Brugernes interesser

- (111) Alle kendte brugere af EMD i Unionen (batteriproducenterne anvender EMD som råvare) blev kontaktet. Der blev modtaget besvarelser fra to virksomheder, der tilhører samme multinationale gruppe. Yderligere to batteriproducenter, som var imod indførelsen af foranstaltninger, samarbejdede i forbindelse med den oprindelige undersøgelse.
- (112) Den samarbejdsvillige bruger redegjorde for den vanskelige økonomiske situation, som batteriproducenterne i Unionen står over for på grund af deres vigtigste kunders (detailhandleres) pres på priserne i nedadgående retning og den deraf følgende risiko for tab af arbejdspladser. Virksomheden kunne imidlertid ikke fremlægge nogen oplysninger eller argumenter, der forklarer hvorfor og hvordan en ophævelse af foranstaltningerne over for importen af EMD fra Sydafrika ville forbedre situationen.

- (113) EMD tegner sig kun for 10-15 % af de samlede omkostninger til produktion af batterier. Denne værdi var faldet i forhold til den oprindelige undersøgelse. Efter indførelsen af foranstaltninger var de gennemsnitlige salgspriser for EMD i Unionen desuden faktisk faldet. Der blev rent faktisk ikke forelagt noget bevis for, at en opretholdelse af de gældende foranstaltninger vil have ikke ubetydelige virkninger for batteriproducenternes omkostninger til produktion.

- (114) I mangel af sådanne beviser konkluderer Kommissionen, at en opretholdelse af foranstaltningerne ikke vil få urimelige virkninger for EMD-brugerne.

- (115) Efter fremlæggelsen af oplysninger gav samme bruger udtryk for uenighed med Kommissionens vurdering af situationen og bemærkede, at efter indførelsen af foranstaltninger forsvandt en leverandør af EMD af god kvalitet, priserne på EMD steg, og selv om EMD kun tegner sig for 10-15 % af produktionsomkostningerne, har dette betydelige virkninger for den allerede beskedne rentabilitet, som opnås af batteriproducenterne i Unionen.

- (116) Uanset denne påstand viser bevismateriale i sagen, at brugerens beslutning om ikke at gøre brug af Deltas EMD ikke hang sammen med indførelsen af antidumpingtold, og at truslen mod brugerens rentabilitet og beskæftigelse ikke skyldes en stigning i prisen på EMD, men derimod et prispres i nedadgående retning, som udøves af deres vigtigste kunder (multinationale detailhandlere med betydelig købekraft) og af kinesiske batteriproducenter.

- (117) Den samme EMD-bruger bemærkede, at foranstaltningerne ikke bør opretholdes, da der i forbindelse med undersøgelsen ikke blev konstateret dumping til Unionen i NUP, og der ikke var nogen risiko for fornyet dumping på grund af den beskedne markedsandel, som Delta kunne opnå, hvis hele virksomhedens udnyttede kapacitet blev dirigeret til Unionen.

- (118) Dette argument blev afvist, da den potentielle markedsandel, der blev konstateret for Delta, helt klart ville være betydelig, og denne eksport til Unionen sandsynligvis ville finde sted til dumpingpriser.

5. Den fremtidige udvikling

- (119) Klagerne nævnte i anmodningen om en udløbsundersøgelse, at hvis efterspørgslen efter elbiler stiger i Unionen i fremtiden, vil der i efterfølgende handelsled være en stigning i efterspørgslen efter EMD, som hævdes at være den råvare, der oftest anvendes til fremstilling af lithiummanganoxid (LMO), som til gengæld fungerer som katodemateriale til genopladelige lithiumionbatterier (LIB), der anvendes i mange modeller af elektriske køretøjer. De hævder, at ny skade som følge af dumping af sydafrikansk import kan medføre, at Unionens EMD-industri vil være forsvundet og således ikke vil kunne dække denne potentielle fremtidige efterspørgsel efter nye teknologier.

(120) I forbindelse med undersøgelsen blev der ikke fundet afgørende beviser til støtte for eller imod påstanden om, at enhver fremtidig udvikling i elbilsektoren vil have væsentlige virkninger for EMD-industrien og efterspørgslen efter EMD. Det er imidlertid en kendsgerning, at EU-erhvervsgrenen afprøver mulighederne for at fremstille LMO ved hjælp af EMD, er i stand til at få den knowhow og det udstyr, der er nødvendigt for dette i fremtiden, og deltager i en række EU-støttede projekter vedrørende forskning og udvikling af lithiumionbatterier.

(121) Efter fremlæggelsen af oplysninger blev dette spørgsmål berørt af visse interesserede parter, men igen blev der ikke forelagt afgørende beviser for de potentielle konsekvenser af den fremtidige udvikling i elbilsektoren i Unionen og/eller på andre markeder for den pågældende vare.

6. Konklusion vedrørende Unionens interesser

(122) I betragtning af ovennævnte beviser konkluderes det, at der ikke findes tvingende grunde til ikke at opretholde de gældende antidumpingforanstaltninger.

(123) I henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2, bør antidumpingforanstaltningerne over for importen af visse elektrolytiske mangandioxider med oprindelse i Sydafrika opretholdes i en periode på yderligere fem år —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på import af elektrolytiske mangandioxider (dvs. mangandioxider, der er fremstillet ved en elektrolytisk proces), der ikke er varmebehandlet efter den elektrolytiske proces, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 2820 10 00 (Taric-kode 2820 10 00 10) og med oprindelse i Den Sydafrikanske Republik.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af følgende virksomheder:

Virksomhed	Antidumpingtold	Taric-tillægskode
Delta E.M.D. (Pty) Ltd	17,1 %	A828
Alle andre virksomheder	17,1 %	A999

3. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. februar 2014.

På Rådets vegne
K. ARVANITOPOULOS
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 192/2014**af 27. februar 2014****om godkendelse af aktivstoffet 1,4-dimethylnaphthalen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 2, og artikel 78, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 80, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1107/2009 finder Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽²⁾, for så vidt angår godkendelsesprocedure og -betingelser, anvendelse på aktivstoffer, for hvilke der er truffet afgørelse i overensstemmelse med direktivets artikel 6, stk. 3, inden den 14. juni 2011. Med hensyn til 1,4-dimethylnaphthalen er betingelserne i artikel 80, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1107/2009 opfyldt ved Kommissionens afgørelse 2010/244/EU ⁽³⁾.
- (2) Nederlandene modtog den 25. juni 2009 en ansøgning i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF fra DormFresh Ltd om optagelse af aktivstoffet 1,4-dimethylnaphthalen i bilag I til direktiv 91/414/EØF. Ved afgørelse 2010/244/EU blev det bekræftet, at dossieret var komplet og således kunne anses for i princippet at opfylde data- og informationskravene i bilag II og III til direktiv 91/414/EØF.
- (3) For dette aktivstof er virkningerne på menneskers og dyrs sundhed og miljøet blevet vurderet i henhold til bestemmelserne i artikel 6, stk. 2 og 4, i direktiv 91/414/EØF for de anvendelsesformål, som ansøgeren har foreslået. Den udpegede rapporterende medlemsstat forelagde et udkast til vurderingsrapport den 21. marts 2012.

- (4) Udkastet til vurderingsrapport blev behandlet af medlemsstaterne og Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt "autoriteten"). Autoriteten forelagde den 16. maj 2013 Kommissionen sin konklusion om vurderingen af pesticidrisikoen ved aktivstoffet 1,4-dimethylnaphthalen ⁽⁴⁾. Udkastet til vurderingsrapport og autoritetens konklusion er blevet behandlet af medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, og behandlingen blev afsluttet den 13. december 2013 med Kommissionens reviderede vurderingsrapport om 1,4-dimethylnaphthalen.
- (5) Det fremgår af de forskellige undersøgelser, at plantebeskyttelsesmidler, der indeholder 1,4-dimethylnaphthalen, kan forventes generelt at opfylde kravene i artikel 5, stk. 1, litra a) og b), og artikel 5, stk. 3, i direktiv 91/414/EØF, især med hensyn til de anvendelsesformål, der er undersøgt og udførligt beskrevet i Kommissionens reviderede vurderingsrapport. 1,4-dimethylnaphthalen bør derfor godkendes.
- (6) Det er imidlertid, i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1107/2009, sammenholdt med samme forordnings artikel 6, og på grundlag af den foreliggende videnskabelige og tekniske viden, nødvendigt at fastsætte visse betingelser og begrænsninger. Det bør navnlig kræves, at der fremlægges yderligere bekræftende oplysninger.
- (7) Før et aktivstof godkendes, bør medlemsstaterne og de berørte parter have en rimelig frist til at forberede sig, så de kan opfylde de nye krav, godkendelsen medfører.
- (8) Uden at det berører de forpligtelser, der i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009 følger af godkendelsen, bør følgende betingelser dog finde anvendelse i betragtning af den særlige situation, der er opstået efter overgangen fra direktiv 91/414/EØF til forordning (EF) nr. 1107/2009. Medlemsstaterne bør have en frist på seks måneder efter godkendelsen til at tage eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder 1,4-dimethylnaphthalen, op til fornyet overvejelse. Medlemsstaterne bør ændre eller erstatte godkendelserne eller kalde dem tilbage, alt efter hvad der er relevant. Uanset ovenstående frist bør der afsættes en længere periode til indgivelse og vurdering af det fuldstændige dossier, jf. bilag III til direktiv 91/414/EØF, for hvert plantebeskyttelsesmiddel og for hvert påtænkt anvendelsesformål i overensstemmelse med de ensartede principper.

⁽¹⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens afgørelse 2010/244/EU af 26. april 2010 om principiel anerkendelse af, at de dossierer, der er fremlagt til detaljeret gennemgang med henblik på eventuel optagelse af 1,4-dimethylnaphthalen og cyflumetofen i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF, er komplette (EUT L 107 af 29.4.2010, s. 22).

⁽⁴⁾ EFSA Journal 2013; 11(6):3229. Tilgængelig online på www.efsa.europa.eu

- (9) Erfaringerne fra tidligere optagelser i bilag I til direktiv 91/414/EØF af aktivstoffer, som er vurderet inden for rammerne af Kommissionens forordning (EØF) nr. 3600/92 ⁽¹⁾, har vist, at der kan opstå vanskeligheder med fortolkningen af de pligter, som indehavere af eksisterende godkendelser har med hensyn til adgang til data. For at undgå yderligere vanskeligheder synes det derfor nødvendigt at præcisere medlemsstaternes forpligtelser, især pligten til at kontrollere, at indehaveren af en godkendelse kan påvise, at han har adgang til et dossier, der opfylder kravene i bilag II til direktivet. Denne præcisering pålægger dog ikke medlemsstaterne eller indehavere af godkendelser nye forpligtelser i forhold til de hidtil vedtagne direktiver om ændring af bilag I til det pågældende direktiv eller forordningerne om godkendelse af aktivstoffer.
- (10) I henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1107/2009 bør bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 ⁽²⁾ ændres i overensstemmelse hermed.
- (11) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Godkendelse af aktivstof

Aktivstoffet 1,4-dimethylnaphthalen, som opført i bilag I, godkendes på de betingelser, der er fastsat i samme bilag.

Artikel 2

Revurdering af plantebeskyttelsesmidler

1. Om nødvendigt ændrer eller tilbagekalder medlemsstaterne i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009 senest den 31. december 2014 eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder 1,4-dimethylnaphthalen som aktivstof.

Inden da skal medlemsstaterne navnlig kontrollere, at betingelserne i bilag I til nærværende forordning er opfyldt, dog ikke

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 3600/92 af 11. december 1992 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af første fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 366 af 15.12.1992, s. 10).

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 af 25. maj 2011 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 for så vidt angår listen over godkendte aktivstoffer (EUT L 153 af 11.6.2011, s. 1).

betingelserne i kolonnen vedrørende særlige bestemmelser i samme bilag, og at indehaveren af godkendelsen er i besiddelse af eller har adgang til et dossier, der opfylder kravene i bilag II til direktiv 91/414/EØF, jf. betingelserne i direktivets artikel 13, stk. 1-4, samt artikel 62 i forordning (EF) nr. 1107/2009.

2. Uanset stk. 1 revurderer medlemsstaterne for hvert godkendt plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder 1,4-dimethylnaphthalen, enten som eneste aktivstof eller som ét af flere aktivstoffer, der alle er optaget i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 senest pr. 30. juni 2014, midlet i overensstemmelse med de ensartede principper i artikel 29, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1107/2009 på grundlag af et dossier, der opfylder kravene i bilag III til direktiv 91/414/EØF, idet der samtidig tages højde for kolonnen vedrørende særlige bestemmelser i bilag I til nærværende forordning. På grundlag af den vurdering fastslår medlemsstaterne, om midlet opfylder kravene i artikel 29, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1107/2009.

Derefter skal medlemsstaterne:

- a) hvis det drejer sig om et middel, der indeholder 1,4-dimethylnaphthalen som eneste aktivstof, om nødvendigt ændre eller tilbagekalde godkendelsen senest den 31. december 2015, eller
- b) hvis det drejer sig om et middel, der indeholder 1,4-dimethylnaphthalen som ét af flere aktivstoffer, om nødvendigt ændre eller tilbagekalde godkendelsen senest den 31. december 2015 eller senest den dato, der er fastsat for en sådan ændring eller tilbagekaldelse i den eller de pågældende retsakter, hvorved det eller de pågældende stoffer blev optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF, eller hvorved det eller de pågældende stoffer blev godkendt, alt efter hvilket der er det seneste tidspunkt.

Artikel 3

Ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011

Bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 ændres som angivet i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 4

Ikrafttrædelse og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG I

Almindeligt anvendt navn, identifikationsnr.	IUPAC-navn	Renhed ⁽¹⁾	Godkendelses dato	Udløbsdato for stoffets godkendelse	Særlige bestemmelser
1,4-dimethyl- naphthalen CAS-nr.: 571-58-4 CIPAC-nr.: 822	1,4-dimethyl- naphthalen	≥ 980 g/kg	1. juli 2014	30. juni 2024	Med henblik på gennemførelsen af de i artikel 29, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1107/2009 nævnte ensartede principper skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om 1,4-dimethylnaphthalen, særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 13. december 2013. Ved denne samlede vurdering skal medlemsstaterne være særlig opmærksomme på: a) beskyttelsen af brugere og arbejdstagere ved re-entry og ved inspektion af lagerbygningen b) risikoen for vandorganismer og fiskeædende pattedyr, hvis aktivstoffet udledes fra lagerbygninger til luft og overfladevand uden videre behandling. Anvendelsesbetingelserne skal omfatte risikobegrænsende foranstaltninger, hvis det er relevant. Ansøgeren fremlægger bekræftende oplysninger om restkoncentrationsdefinitionen for aktivstoffet. Ansøgeren fremlægger de pågældende oplysninger for Kommissionen, medlemsstaterne og autoriteten senest den 30. juni 2016.

⁽¹⁾ Yderligere oplysninger om aktivstoffets identitet og specifikation fremgår af den reviderede vurderingsrapport.

BILAG II

I del B i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 indsættes følgende:

Nr.	Almindeligt anvendt navn, identifikationsnr.	IUPAC-navn	Renhed (*)	Godkendelses dato	Udløbsdato for stoffets godkendelse	Særlige bestemmelser
»68	1,4-dimethyl-naphthalen CAS-nr.: 571-58-4 CIPAC-nr.: 822	1,4-dimethyl-naphthalen	≥ 980 g/kg	1. juli 2014	30. juni 2024	Med henblik på gennemførelsen af de i artikel 29, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1107/2009 nævnte ensartede principper skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om 1,4-dimethylnaphthalen, særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 13. december 2013. Ved denne samlede vurdering skal medlemsstaterne være særlig opmærksomme på: a) beskyttelsen af brugere og arbejdstagere ved re-entry og ved inspektion af lagerbygningen b) risikoen for vandorganismer og fiskeædende pattedyr, hvis aktivstoffet udledes fra lagerbygninger til luft og overfladevand uden videre behandling. Anvendelsesbetingelserne skal omfatte risikobegrænsende foranstaltninger, hvis det er relevant. Ansøgeren fremlægger bekræftende oplysninger om restkoncentrationsdefinitionen for aktivstoffet. Ansøgeren fremlægger de pågældende oplysninger for Kommissionen, medlemsstaterne og autoriteten senest den 30. juni 2016.»

(*) Yderligere oplysninger om aktivstoffets identitet og specifikation fremgår af den reviderede vurderingsrapport.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 193/2014

af 27. februar 2014

om godkendelse af aktivstoffet amisulbrom, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 2, og artikel 78, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 80, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1107/2009 finder Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽²⁾, for så vidt angår godkendelsesprocedure og -betingelser, anvendelse på aktivstoffer, for hvilke der er truffet beslutning i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, i det pågældende direktiv inden den 14. juni 2011. Med hensyn til amisulbrom er betingelserne i artikel 80, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1107/2009 opfyldt ved Kommissionens beslutning 2007/669/EF ⁽³⁾.

(2) Det Forenede Kongerige modtog den 24. marts 2006 en ansøgning i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF fra Nissan Chemical Europe S.A.R.L. om optagelse af aktivstoffet amisulbrom i bilag I til direktiv 91/414/EØF. Ved beslutning 2007/669/EF blev det bekræftet, at dossieret var »komplet« og således principielt kunne anses for at opfylde kravene til data og oplysninger i bilag II og III til direktiv 91/414/EØF.

(3) Dette aktivstofs virkninger på menneskers og dyrs sundhed og miljøet er blevet vurderet i henhold til bestemmelserne i artikel 6, stk. 2 og 4, i direktiv

91/414/EØF for de anvendelsesformål, som ansøgeren har foreslået. Den udpegede rapporterende medlemsstat forelagde den 15. juli 2008 et udkast til vurderingsrapport. Den 20. maj 2011 blev ansøgeren i overensstemmelse med artikel 11, stk. 6, i Kommissionens forordning (EU) nr. 188/2011 ⁽⁴⁾ anmodet om at fremlægge yderligere oplysninger. Det Forenede Kongeriges evaluering af de yderligere oplysninger blev fremlagt i februar 2012 i form af et opdateret udkast til vurderingsrapport.

(4) Udkastet til vurderingsrapport er blevet behandlet af medlemsstaterne og Den Europæiske Fødevarer-sikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »autoriteten«). Autoriteten forelagde den 27. maj 2013 Kommissionen sin konklusion om vurderingen af pesticidrisikoen ved aktivstoffet amisulbrom ⁽⁵⁾. Udkastet til vurderingsrapport og autoritetens konklusioner blev behandlet af medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, og behandlingen blev afsluttet den 13. december 2013 med Kommissionens reviderede vurderingsrapport om amisulbrom.

(5) Det fremgår af diverse undersøgelser, at plantebeskyttelsesmidler, der indeholder amisulbrom, kan forventes generelt at opfylde kravene i artikel 5, stk. 1, litra a) og b), og artikel 5, stk. 3, i direktiv 91/414/EØF, især med hensyn til de anvendelsesformål, der er undersøgt og udførligt beskrevet i Kommissionens reviderede vurderingsrapport. Amisulbrom bør derfor godkendes.

(6) I overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1107/2009, sammenholdt med samme forordnings artikel 6, og på grundlag af den foreliggende videnskabelige og tekniske viden er det imidlertid nødvendigt at fastsætte visse betingelser og begrænsninger. Det bør navnlig kræves, at der fremlægges yderligere bekræftende oplysninger.

(7) Før et aktivstof godkendes, bør medlemsstaterne og de berørte parter have en rimelig frist til at forberede sig, så de kan opfylde de nye krav, godkendelsen medfører.

⁽¹⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens beslutning 2007/669/EF af 15. oktober 2007 om principiel anerkendelse af, at de dossierer, der er fremlagt til detaljeret gennemgang med henblik på eventuel optagelse af Adoxophyes orana granulovirus, amisulbrom, emamectin, pyridalil og Spodoptera littoralis nucleopolyhedrovirus i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF, er komplette (EUT L 274 af 18.10.2007, s. 15).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 188/2011 af 25. februar 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 91/414/EØF for så vidt angår proceduren for vurdering af aktivstoffer, der ikke fandtes på markedet to år efter meddelelsen af direktivet (EUT L 53 af 26.2.2011, s. 51).

⁽⁵⁾ EFSA Journal 2013; 11(6):3237. Findes online på www.efsa.europa.eu

- (8) Uden at det berører de forpligtelser, der i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009 følger af godkendelsen, bør følgende betingelser dog finde anvendelse i betragtning af den særlige situation, der er opstået efter overgangen fra direktiv 91/414/EØF til forordning (EF) nr. 1107/2009. Medlemsstaterne bør have en frist på seks måneder efter godkendelsen til at tage eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder amisulbrom, op til fornyet overvejelse. Medlemsstaterne bør, alt efter hvad der er relevant, ændre, erstatte eller tilbagekalde godkendelserne. Uanset ovenstående frist bør der afsættes en længere periode til at indgive og vurdere det komplette dossier, jf. bilag III til direktiv 91/414/EØF, for hvert plantebeskyttelsesmiddel og for hvert påtænkt anvendelsesformål i overensstemmelse med de ensartede principper.
- (9) Erfaringerne fra tidligere optagelser i bilag I til direktiv 91/414/EØF af aktivstoffer, som er vurderet inden for rammerne af Kommissionens forordning (EØF) nr. 3600/92⁽¹⁾, har vist, at der kan opstå vanskeligheder med fortolkningen af de pligter, som indehavere af eksisterende godkendelser har med hensyn til adgang til data. For at undgå yderligere vanskeligheder synes det derfor nødvendigt at præcisere medlemsstaternes pligter, især pligten til at kontrollere, at indehaveren af en godkendelse kan påvise, at han har adgang til et dossier, der opfylder kravene i bilag II til direktivet. Denne præcisering pålægger dog ikke medlemsstaterne eller indehavere af godkendelser nye forpligtelser i forhold til de hidtil vedtagne direktiver om ændring af bilag I til det pågældende direktiv eller forordningerne om godkendelse af aktivstoffer.
- (10) I henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1107/2009 bør bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011⁽²⁾ ændres i overensstemmelse hermed.
- (11) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer, Dyresundhed og Dyresundhed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Godkendelse af aktivstof

Det i bilag I opførte aktivstof amisulbrom godkendes på de betingelser, der er fastsat i samme bilag.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 3600/92 af 11. december 1992 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af første fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 366 af 15.12.1992, s. 10).

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 af 25. maj 2011 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 for så vidt angår listen over godkendte aktivstoffer (EUT L 153 af 11.6.2011, s. 1).

Artikel 2

Revurdering af plantebeskyttelsesmidler

1. Om nødvendigt ændrer eller tilbagekalder medlemsstaterne i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009 senest den 31. december 2014 eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder amisulbrom som aktivstof.

Senest på det tidspunkt skal medlemsstaterne navnlig kontrollere, at betingelserne i bilag I til nærværende forordning er overholdt, dog ikke betingelserne i kolonnen vedrørende særlige bestemmelser i samme bilag, og at indehaveren af godkendelsen er i besiddelse af eller har adgang til et dossier, der opfylder kravene i bilag II til direktiv 91/414/EØF, jf. betingelserne i direktivets artikel 13, stk. 1-4, samt artikel 62 i forordning (EF) nr. 1107/2009.

2. Uanset stk. 1 revurderer medlemsstaterne for hvert godkendt plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder amisulbrom, enten som eneste aktivstof eller som ét af flere aktivstoffer, som alle er optaget i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 senest den 30. juni 2014, midlet i overensstemmelse med de ensartede principper i artikel 29, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1107/2009 på grundlag af et dossier, der opfylder kravene i bilag III til direktiv 91/414/EØF, idet der samtidig tages højde for kolonnen vedrørende særlige bestemmelser i bilag I til nærværende forordning. På grundlag af den vurdering fastslår medlemsstaterne, om midlet opfylder kravene i artikel 29, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1107/2009.

Derefter skal medlemsstaterne:

- a) hvis det drejer sig om et middel, der indeholder amisulbrom som eneste aktivstof, om nødvendigt ændre eller tilbagekalde godkendelsen senest den 31. december 2015, eller
- b) hvis det drejer sig om et middel, der indeholder amisulbrom som ét af flere aktivstoffer, om nødvendigt ændre eller tilbagekalde godkendelsen senest den 31. december 2015 eller senest den dato, der er fastsat for en sådan ændring eller tilbagekaldelse i den eller de pågældende retsakter, hvorved det eller de pågældende stoffer blev optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF, eller hvorved det eller de pågældende stoffer blev godkendt, alt efter hvilket der er det seneste tidspunkt.

Artikel 3

Ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011

Bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 ændres som angivet i bilag II til nærværende forordning.

*Artikel 4***Ikrafttræden og anvendelsesdato**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG I

Almindeligt anvendt navn, identifikationsnr.	IUPAC-navn	Renhed ⁽¹⁾	Godkendelsesdato	Udløbsdato for stoffets godkendelse	Særlige bestemmelser
Amisulbrom CAS-nr. 348635-87-0 CIPAC-nr. 789	3-(3-brom-6-fluor-2-methylindol-1-ylsulfonyl)-N,N-dimethyl-1H-1,2,4-triazol-1-sulfonamid	≥ 985 g/kg Den følgende relevante urenhed bør ikke overstige: 3-brom-6-fluor-2-methyl-1-(1H-1,2,4-triazol-3-ylsulfonyl)-1H-indol: ≤ 2 g/kg	1. juli 2014	30. juni 2024	Med henblik på gennemførelsen af de i artikel 29, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1107/2009 nævnte ensartede principper skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om amisulbrom, særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 13. december 2013. Ved denne samlede vurdering skal medlemsstaterne være særligt opmærksomme på risikoen for vand- og jordorganismer. Anvendelsesbetingelserne skal omfatte risikobegrænsende foranstaltninger, hvis det er relevant. Ansøgeren fremlægger bekræftende oplysninger om: 1) den ubetydelighed, som den fotokemiske nedbrydning i metabolisme i jord af amisulbrom vedrørende metabolitterne 3-brom-6-fluor-2-methyl-1-(1H-1,2,4-triazol-3-ylsulfonyl)-1H-indol og 1-(dimethylsulfamoyl)-1H-1,2,4-triazol-3-sulfonsyre har for forureningen af grundvand 2) Amisulbroms (kun udvaskning ved FOCUS-scenariet) og metabolitters 1-(dimethylsulfamoyl)-1H-1,2,4-triazol-3-sulfonsyre, 1H-1,2,4-triazol-3-sulfonsyre, 1H-1,2,4-triazol, N,N-dimethyl-1H-1,2,4-triazol-3-sulfonamid, 2-acetamido-4-fluorbenzoesyre, 2-acetamido-4-fluor-hydroxybenzoesyre og 2,2'-oxybis(6-fluor-2-methyl-1,2-dihydro-3H-indol-3-on) lave forureningspotentiale for så vidt angår overfladevand eller lave eksponeringspotentiale for vandorganismer ved afstrømning 3) alt efter resultatet af vurderingen af 1) og 2), hvor der er betydelig fotokemisk nedbrydning i jord, eller hvor der er stort forurenings- eller eksponeringspotentiale, yderligere analysemetoder til at bestemme alle varianter af restkoncentrationsdefinitionen til overvågning af overfladevand 4) risikoen fra sekundær forgiftning af fugle og pattedyr af 3-brom-6-fluor-2-methyl-1-(1H-1,2,4-triazol-3-ylsulfonyl)-1H-indol 5) potentialet for at forårsage hormonforstyrrende virkninger hos fugle og fisk på grund af amisulbrom og dets metabolitter 3-brom-6-fluor-2-methyl-1-(1H-1,2,4-triazol-3-ylsulfonyl)-1H-indol. Ansøgeren forelægger medlemsstaterne, Kommissionen og autoriteten de relevante oplysninger, der er anført i punkt 1 til 4, senest den 30. juni 2016 og de oplysninger, der er anført i punkt 5, senest to år efter, at OECD's retningslinjer for testning af hormonforstyrrelser er vedtaget.

⁽¹⁾ Yderligere oplysninger om aktivstoffets identitet og specifikation fremgår af den reviderede vurderingsrapport.

I del B i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 indsættes følgende:

Nummer	Almindeligt anvendt navn, identifikationsnr.	IUPAC-navn	Renhed (*)	Godkendelsesdato	Udløbsdato for stoffets godkendelse	Særlige bestemmelser
»69	Amisulbrom CAS-nr. 348635-87-0 CIPAC-nr. 789	3-(3-brom-6-fluor-2-methylindol-1-ylsulfonyl)-N,N-dimethyl-1H-1,2,4-triazol-1-sulfonamid	≥ 985 g/kg Den følgende relevante urenhed må ikke overstige en vis tærskel i det tekniske materiale: 3-brom-6-fluor-2-methyl-1-(1H-1,2,4-triazol-3-ylsulfonyl)-1H-indol: ≤ 2 g/kg	1. juli 2014	30. juni 2024	Med henblik på gennemførelsen af de i artikel 29, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1107/2009 nævnte ensartede principper skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om amisulbrom, særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 13. december 2013. Ved denne samlede vurdering skal medlemsstaterne være særligt opmærksomme på risikoen for vand- og jordorganismer. Anvendelsesbetingelserne skal omfatte risikobegrænsende foranstaltninger, hvis det er relevant. Ansøgeren fremlægger bekræftende oplysninger om: 1) den ubetydelighed, som den fotokemiske nedbrydning i metabolisme i jord af amisulbrom vedrørende metabolitterne 3-brom-6-fluor-2-methyl-1-(1H-1,2,4-triazol-3-ylsulfonyl)-1H-indol og 1-(dimethylsulfamoyl)-1H-1,2,4-triazol-3-sulfonsyre har for forureningen af grundvand 2) Amisulbroms (kun udvaskning via FOCUS-scenariet) og metabolitters 1-(dimethylsulfamoyl)-1H-1,2,4-triazol-3-sulfonsyre, 1H-1,2,4-triazol-3-sulfonsyre, 1H-1,2,4-triazol, N,N-dimethyl-1H-1,2,4-triazol-3-sulfonamid, 2-acetamido-4-fluorbenzoesyre, 2-acetamido-4-fluor-hydroxybenzoesyre og 2,2'-oxybis(6-fluor-2-methyl-1,2-dihydro-3H-indol-3-on) lave forureningspotentiale for så vidt angår overfladevand eller lave eksponeringspotentiale for vandorganismer ved afstrømning 3) alt efter resultatet af vurderingen af 1) og 2), hvor der er betydelig fotokemisk nedbrydning i jord, eller hvor der er stort forurenings- eller eksponeringspotentiale, yderligere analysemetoder til at bestemme alle varianter af restkoncentrationsdefinitionen til overvågning af overfladevand 4) risikoen fra sekundær forgiftning af fugle og pattedyr af 3-brom-6-fluor-2-methyl-1-(1H-1,2,4-triazol-3-ylsulfonyl)-1H-indol 5) potentialet for at forårsage hormonforstyrrende virkninger hos fugle og fisk på grund af amisulbrom og dets metabolitter 3-brom-6-fluor-2-methyl-1-(1H-1,2,4-triazol-3-ylsulfonyl)-1H-indol. Ansøgeren forelægger medlemsstaterne, Kommissionen og autoriteten de relevante oplysninger, der er anført i punkt 1 til 4, senest den 30. juni 2016 og de oplysninger, der er anført i punkt 5, senest to år efter, at OECD's retningslinjer for testning af hormonforstyrrelser er vedtaget.»

(*) Yderligere oplysninger om aktivstoffets identitet og specifikation fremgår af den reviderede vurderingsrapport.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 194/2014**af 27. februar 2014****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterier for

Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.

- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2014.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

Jerzy PLEWA

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	MA	57,0
	TN	71,7
	TR	89,4
	ZZ	72,7
0707 00 05	EG	182,1
	JO	188,1
	MA	114,7
	TR	158,0
	ZZ	160,7
0709 91 00	EG	72,9
	ZZ	72,9
0709 93 10	MA	31,6
	TR	91,9
	ZZ	61,8
0805 10 20	EG	47,7
	IL	60,3
	MA	57,7
	TN	46,7
	TR	64,0
	ZZ	55,3
0805 20 10	IL	129,9
	MA	95,0
	ZZ	112,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	137,1
	MA	121,1
	PK	46,0
	TR	72,9
	US	134,1
	ZZ	102,2
0805 50 10	EG	57,3
	TR	67,5
	ZZ	62,4
0808 10 80	CN	115,7
	MK	30,8
	US	157,0
	ZZ	101,2
0808 30 90	AR	120,1
	CL	207,1
	CN	72,1
	TR	156,2
	US	124,7
	ZA	104,6
	ZZ	130,8

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

DIREKTIVER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESDIREKTIV 2014/37/EU

af 27. februar 2014

om ændring af Rådets direktiv 91/671/EØF om obligatorisk anvendelse af sikkerhedsseler og barnefastholdelsesanordninger i køretøjer

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 91/671/EØF om obligatorisk anvendelse af sikkerhedsseler og barnefastholdelsesanordninger i køretøjer ⁽¹⁾, særlig artikel 7a, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Fællesskab tiltrådte den 24. marts 1998 overenskomsten under De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE) om indførelse af ensartede tekniske forskrifter for hjulkøretøjer samt udstyr og dele, som kan monteres og/eller benyttes på hjulkøretøjer, samt vilkårene for gensidig anerkendelse af godkendelser, der er meddelt på grundlag af sådanne forskrifter (i det følgende benævnt den »reviderede overenskomst af 1958«), i overensstemmelse med Rådets afgørelse 97/836/EF ⁽²⁾.
- (2) Under den reviderede overenskomst af 1958 bliver de tekniske forskrifter i FN/ECE-regulativer i overensstemmelse med stk. 1 i bilag II til afgørelse 97/836/EF alternativer til de tekniske bilag til de tilsvarende EU-særdirektiver, når de har samme anvendelsesområde, og når der findes EU-særdirektiver svarende til de anførte regulativer. De supplerende bestemmelser i direktiverne, f.eks. om monteringsforskrifter og godkendelsesprocedurer, finder dog fortsat anvendelse.
- (3) Et nyt FN/ECE-regulativ om ensartede bestemmelser for godkendelse af forbedrede barnefastholdelsesanordninger til motorkøretøjer (i det følgende benævnt »regulativ 129«) er blevet fastlagt og vedtaget i FN/ECE-regi.
- (4) Regulativ 129 trådte i kraft den 9. juli 2013 som bilag til den reviderede overenskomst af 1958.
- (5) De ensartede forskrifter i regulativ 129 udgør alternative udvidede forskrifter i forhold til de forskrifter, der er

fastsat i regulativ 44 om ensartede bestemmelser vedrørende godkendelse af fastholdelsesanordninger til børn, som er passagerer i motordrevne køretøjer (»barnefastholdelsesanordninger«) ⁽³⁾ og afspejler tekniske fremskridt på flere områder inden for barnefastholdelsesanordninger, såsom tests af sidepåkørsel, bagudvendende anordninger til børn på op til 15 måneder, kompatibilitet med forskellige køretøjer, prøvedukker, prøvebænke og tilpasningsevne til forskellige barnestørrelser.

- (6) Eftersom direktiv 91/671/EØF fastsætter forskrifterne for godkendelsen og den obligatoriske anvendelse af barnefastholdelsesanordninger i motorkøretøjer inden for Unionen, bør direktivet ændres, således at det omfatter anvendelsen af de barnefastholdelsesanordninger, der er godkendt i overensstemmelse med de tekniske forskrifter i regulativ 129.
- (7) Foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, som blev nedsat ved artikel 7b i direktiv 91/671/EØF —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Artikel 2 i direktiv 91/671/EØF affattes således:

- (1) stk. 1, litra a), nr. i), affattes således:

»i) For køretøjer i klasse M1, N1, N2 og N3 kræver medlemsstaterne, at alle personer i køretøjer, der kører på vejene, anvender de monterede sikkerhedsanordninger.

Børn med en legemshøjde på under 150 cm, der befordres i køretøjer i klasse M1, N1, N2 og N3, som er udstyret med sikkerhedsseler, skal fastholdes af en barnefastholdelsesanordning, som enten er af integreret klasse eller af ikke integreret klasse, jf. artikel 1, stk. 4, litra a) og b), og som er tilpasset barnets fysiske træk i overensstemmelse med:

— den i artikel 1, stk. 3, omhandlede klassificering af barnefastholdelsesanordninger, der er godkendt i overensstemmelse med litra c), nr. i), i dette stykke.

⁽¹⁾ EFT L 373 af 31.12.1991, s. 26.

⁽²⁾ Rådets afgørelse 97/836/EF af 27. november 1997 om Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af overenskomsten under FN's Økonomiske Kommission for Europa om indførelse af ensartede tekniske forskrifter for hjulkøretøjer samt udstyr og dele, som kan monteres og/eller benyttes på hjulkøretøjer, samt vilkårene for gensidig anerkendelse af godkendelser, der er meddelt på grundlag af sådanne forskrifter (EFT L 346 af 17.12.1997, s. 78).

⁽³⁾ EUT L 306 af 23.11.2007, s. 1.

- størrelsen og den maksimale vægt, som barnefastholdelsesanordningen efter angivelse fra fabrikanten er beregnet til for barnefastholdelsesanordninger, der er godkendt i overensstemmelse med litra c, nr. ii), i dette stykke.

I køretøjer i klasse M1, N1, N2 og N3, som ikke er udstyret med sikkerhedsseler:

- må børn under tre år ikke beføres
- skal børn på tre år eller derover og med en legemshøjde på under 150 cm med forbehold af nr. ii) placeres på et andet sæde end forsædet.«

(2) stk. 1, litra c), affattes således:

»c) Hvis der anvendes en barnefastholdelsesanordning, skal den være godkendt i henhold til standarden i:

- i) FN/ECE-regulativ 44/03 eller direktiv 77/541/EØF eller
- ii) FN/ECE-regulativ 129

eller enhver senere tilpasning af nævnte regulativ eller direktiv.

Barnefastholdelsesanordningen monteres i overensstemmelse med de monteringsoplysninger (fx instruktionsmanual, folder eller elektronisk publikation), som fabrikanten af barnefastholdelsesanordningen stiller til rådighed, hvori det angives, på hvilken måde og i hvilke køretøjer det er sikkert at anvende anordningen«.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest seks måneder efter direktivets ikrafttræden de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2014.

På Kommissionens vegne
For formanden
Siim KALLAS
Næstformand

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE

af 27. februar 2014

om udnævnelse af et medlem af Revisionsretten

(2014/108/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 286, stk. 2,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Mandatperioden for Harald WÖGERBAUER udløber den 28. februar 2014.

(2) Der bør derfor foretages en nyudnævnelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Oskar HERICS udnævnes til medlem af Revisionsretten for perioden 1. marts 2014 til 29. februar 2020.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2014.

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

⁽¹⁾ Udtalelse af 25.2.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 4. februar 2014

om ophævelse af afgørelse 2000/745/EF om godtagelse af tilsagn i forbindelse med antidumping- og antisubsidieprocedurerne vedrørende importen af visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i bl.a. Indien

(2014/109/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

ning om opretholdelse af antidumpingtolden på importen af PET med oprindelse i bl.a. Indien, og dermed udløb antidumpingforanstaltningerne.

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»antisubsidiegrundforordningen«), særlig artikel 13,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (3) I 2000 godtog Kommissionen ved afgørelse 2000/745/EF ⁽⁷⁾ pristilsagn (»tilsagnene«), der var afgivet i forbindelse med både antidumping- og antisubsidieprocedurerne, fra bl.a. de indiske virksomheder: Pearl Engineering Polymers Limited (»Pearl«) og Reliance Industries Limited (»Reliance«). Ved afgørelse 2005/697/EF ⁽⁸⁾ om ændring af afgørelse 2000/745/EF godtog Kommissionen i 2005 et tilsagn fra den indiske virksomhed South Asean Petrochem Limited, der som følge af en fusion ændrede sit navn til Dhunseri Petrochem & Tea Limited (»Dhunseri«) ⁽⁹⁾.

B. ÆNDRING I OMSTÆNDIGHEDERNE UNDER GENNEMFØRELSEN AF TILSAGNENE

- (4) En ændring i omstændighederne under gennemførelsen af tilsagnene kan give Kommissionen anledning til at træffe en afgørelse, hvorved den udøver sin beføjelse til at trække godtagelsen af tilsagnene tilbage, jf. antisubsidiegrundforordningens artikel 13, stk. 9.

A. GÆLDENDE FORANSTALTNINGER

- (1) Der har eksisteret udligningsforanstaltninger over for importen af polyethylenterephthalat (»PET«) med oprindelse i Indien siden 2000 ⁽²⁾. Disse foranstaltninger er senest blevet opretholdt ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 461/2013 ⁽³⁾ efter en udløbsundersøgelse.
- (2) Der har eksisteret antidumpingforanstaltninger over for importen af PET med oprindelse i Indien siden 2000 ⁽⁴⁾. Disse foranstaltninger er senest blevet opretholdt ved Rådets forordning (EF) nr. 192/2007 ⁽⁵⁾ efter en udløbsundersøgelse. Den 24. februar 2012 indledte Kommissionen en efterfølgende udløbsundersøgelse. Ved gennemførelsesafgørelse 2013/226/EU ⁽⁶⁾ afviste Rådet Kommissionens forslag til Rådets gennemførelsesforord-

- (5) Ophævelsen af antidumpingforanstaltningerne og opretholdelsen af udligningstolden udgør en ændring i de omstændigheder, hvorunder tilsagnene blev godtaget. Tilsagnene blev godtaget på et tidspunkt, hvor der fandtes både antidumping- og antisubsidieforanstaltninger. Det centrale element i tilsagnene, som er minimumsimportprisen (»MIP«), afspejler både dumping- og subsidieelementet. På nuværende tidspunkt er der intet dumpingelement. Derfor befinder MIP sig ikke på det rigtige niveau.

C. MISLIGHOLDELSE AF TILSAGNET

- (6) Desuden overholdt en af de indiske virksomheder, Pearl, ikke sin rapporteringsforpligtelse over for Kommissionen. Virksomheden undlod at fremlægge kvartalsvise salgsrapporter. Kommissionen er således ikke i stand til at overvåge tilsagnet effektivt.

⁽¹⁾ EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ EFT L 301 af 30.11.2000, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 137 af 23.5.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 301 af 30.11.2000, s. 21.

⁽⁵⁾ EUT L 59 af 27.2.2007, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 136 af 23.5.2013, s. 12.

⁽⁷⁾ EFT L 301 af 30.11.2000, s. 88.

⁽⁸⁾ EUT L 266 af 11.10.2005, s. 62.

⁽⁹⁾ EUT C 335 af 11.12.2010, s. 7.

- (7) Bestemmelserne i tilsagnet fastlægger, at undladelse af at fremlægge rapporter udgør en misligholdelse af tilsagnet. I en dom, der for nylig blev afsagt af EU-Domstolen ⁽¹⁾, bekræftes det også, at rapporteringsforpligtelserne skal betragtes som primære forpligtelser i et velgennemført tilsagn.
- (8) Godtagelsen af Pearl's tilsagn skal derfor trækkes tilbage også på dette grundlag.

D. SKRIFTLIGE BEMÆRKNINGER

- (9) De tre virksomheder fik mulighed for at blive hørt og afgive skriftlige bemærkninger. To indiske virksomheder og udvalget for PET-producenter i Europa (CPME), der repræsenterer EU-erhvervsgrenen, fremsatte bemærkninger.

1. Ændrede omstændigheder som en grund for tilbagetrækning af godtagelsen af et tilsagn

- (10) En virksomhed hævdede, at forslaget om at trække godtagelsen af tilsagnet tilbage manglede et retsgrundlag. Denne part hævdede, at antisubsidiegrundforordningens artikel 13, stk. 9, ikke eksplicit nævner »ændrede omstændigheder« og knyttede muligheden for at trække godtagelsen af tilsagnet tilbage til misligholdelse. Dette argument måtte afvises. Antisubsidiegrundforordningens artikel 13, stk. 9, indeholder faktisk ikke en udtrykkelig henvisning til »ændrede omstændigheder«. Imidlertid begrænser det helt klart ikke de tilfælde, hvor Kommissionen kan trække godtagelsen af et tilsagn tilbage til tilfælde af misligholdelse. Det hedder, at »hvis en part i et tilsagn misligholder tilsagnet eller trækker det tilbage, eller hvis Kommissionen trækker godtagelsen af tilsagnet tilbage [understregning tilføjet], tilbagetrækkes godtagelsen af tilsagnet, efter at der har fundet konsultationer sted«. Derfor er en tilbagetrækning af godtagelsen af et tilsagn i sig selv et tilstrækkeligt grundlag for tilbagetrækning.
- (11) Kommissionens skønsmæssige beføjelser til at godkende eller afvise et tilsagn skal faktisk ledsages af beføjelsen til at trække godtagelsen af et tilsagn tilbage, hvis de omstændigheder, som dannede grundlag for godtagelsen af tilsagnet, ændrer sig. Ifølge EU-domstolens retspraksis er det »institutionerne selv, som skønsmæssigt afgør, om de kan acceptere sådanne tilsagn ⁽²⁾«. Denne skønsmæssige beføjelse er generelt omfattende og hører til foranstaltninger, der skal beskytte handelen, da EU-domstolene anerkender, at institutionerne inden for

dette område er nødt til at undersøge komplekse økonomiske, politiske og retlige situationer. Nærmere bestemt har Domstolen fastslået, at Kommissionen ved udøvelsen af de beføjelser, der er tillagt den »[i grundforordningen], har et særdeles vidt skøn til at afgøre, hvilke foranstaltninger der i Fællesskabets interesse eventuelt bør indføres for at imødegå den konstaterede situation« ⁽³⁾. Det vil således sige, at når Kommissionen godtager, afviser eller tilbagekalder tilsagnet, har den de skønsmæssige beføjelser, der er nødvendige for at kunne træffe handelsforanstaltninger i Unionens interesse.

- (12) Kommissionen afviser derfor argumentet om, at en ændring af omstændighederne i forhold til dem, der gjorde sig gældende på tidspunktet for godtagelsen af tilsagnet, ikke kan tjene som grundlag for tilbagetrækning af denne godtagelse.

2. Overensstemmelse med tidligere retsakter vedrørende samme procedure

- (13) En virksomhed hævdede, at Kommissionens afgørelse 2013/223/EU ⁽⁴⁾ bekræftede godtagelsen af tilsagnet. Et relateret argument gik ud på, at artikel 2, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 461/2013 om indførelse af en endelig udligningstold udgjorde endnu en anerkendelse af, at tilsagnet kunne forblive gældende efter udløbet af antidumpingtolden. Begge argumenter er misvisende. Ved afgørelse 2013/223/EU trak Kommissionen godtagelsen af tilsagnene af en indonesisk og en indisk virksomhed tilbage, som overtrådte deres rapporteringsforpligtelser. En tilbagetrækning for så vidt angår en virksomhed udelukker på ingen måde en senere beslutning fra Kommissionens side om at trække godtagelsen af andre tilsagn tilbage, hvis en sådan foranstaltning er berettiget i lyset af omstændighederne i det pågældende tilfælde.
- (14) Følgelig afspejlede gennemførelsesforordning (EU) nr. 461/2013, der blev offentliggjort den 23. maj 2013, ændringen af afgørelse 2000/745/EF, som skyldes vedtagelsen af afgørelse 2013/223/EU (tilbagetrækning for så vidt angår en indonesisk og en indisk virksomhed). Gennemførelsesforordning (EU) nr. 461/2013 om indførelse af en endelig udligningstold blev offentliggjort samme dag som gennemførelsesafgørelse 2013/226/EU, hvorved Rådet ophævede antidumpingtolden. Konsekvenserne af sidstnævnte afgørelse kan kun vurderes af Kommissionen efter vedtagelsen.

⁽¹⁾ Domstolens dom af 22. november 2012 i sag C-522/10 P, Usha Martin Ltd. mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen, endnu ikke offentliggjort.

⁽²⁾ Sag 256/84 Koyo Seiko mod Rådet Sml. 1987 s. 1912, præmis 26; Sag 255/84 Nachi Fujikoshi mod Rådet, Sml. 1987, s. 1884, præmis 42; sag 240/84 Toyo mod Rådet, Sml. 1987, s. 1849, præmis 34.

⁽³⁾ Sag 191/82 Fediol mod Kommissionen, Sml. 1983, s. 2913, præmis 26; jf. også sag T-162/94, NMB France m.fl. mod Kommissionen, Sml. 1996 II, s. 427, præmis 72; sag T-97/95 Sinochem mod Rådet, Sml. 1998 II, s. 85, præmis 51; og sag T-118/96 Thai Bicycle mod Rådet, Sml. 1998 II, s. 2991, præmis 32.

⁽⁴⁾ EUT L 135 af 22.5.2013, s. 19.

- (15) Argumenterne fra den part måtte derfor afvises.

3. Matematisk tilpasning af mindsteimportprisen

- (16) En virksomhed anmodede om, at Kommissionen fra mindsteimportprisen skulle fratrække et beløb svarende til den faste antidumpingtold og derved sørge for, at mindsteimportprisen er i overensstemmelse med den foreliggende foranstaltning — udligningstolden. Dette kan ikke lade sig gøre. Først og fremmest er revision af anvendelsesområde og mindstepriser i henhold til tilsagnets bestemmelser kun mulig gennem en interimsundersøgelse, jf. antisubsidiegrundforordningens artikel 19. For det andet anmodede virksomheden om et simpelt fradrag fra den nuværende mindsteimportpris på beløb, der svarer til beløbet for den faste antidumpingtold. I det gældende pristilsagn er mindsteimportprisen og indekseringsmekanismen enten baseret på den ikke-skadevoldende pris, der var fastlagt for EU-markedet (målpris) eller på den normale værdi (afhængigt af den pågældende virksomhed), som fastsat i 1999. I sidstnævnte tilfælde er hele grundlaget for mindsteimportprisen ikke-eksisterende, da antidumpingtolden udløb. Hvis tilsagnet var blevet vurderet kun med hensyn til udligningstolden, kunne eksportprisen (forhøjet med den faste udligningstold) være blevet en reference for mindsteimportprisen. For at fastlægge en egnet mindsteimportpris ville Kommissionen først skulle identificere den eksportpris, der skal tjene som benchmark. En sådan benchmark kan klart identificeres i den foreliggende sag, ikke mindst fordi foranstaltningerne har været gældende i lang tid. Endvidere kan den i øjeblikket gældende indekseringsmekanisme, der vedrører den ikke-skadevoldende pris (målpris) eller den normale værdi, ikke automatisk overføres til eksportprisen. En simpel matematisk tilpasning ville have krævet, at alle elementer, der er nødvendige for at beregne mindsteimportprisen, let kan identificeres og er ubestridelige. Først på det tidspunkt kan Kommissionen sikre, at tilsagnet modsvarer den gældende foranstaltning. Denne betingelse er ikke opfyldt i det foreliggende tilfælde. En simpel matematisk fremgangsmåde som foreslået af ansøgeren er derfor ikke mulig.

- (17) Kommissionen skal handle rettidigt med hensyn til det gældende tilsagn for at følge Rådets afgørelse om at ophæve den gældende antidumpingtold. Derfor må yderligere forsinkelser undgås. Tilbagetrækningen af godtagelsen af tilsagnet berører ikke eventuelle fremtidige afgørelser, hvis en virksomhed måtte ønske at afgive et pristilsagn.

- (18) Efter den anden fremlæggelse af Kommissionens konklusioner gentog en part, at mindsteimportprisen bør reduceres ved en simpel matematisk beregning. Parten anfægtede Kommissionens argumentation med henvisning til,

at den var »misforstået og uden grundlag«. Denne holdning blev dog ikke underbygget yderligere og må derfor afvises. Under alle omstændigheder er påstanden blevet behandlet i betragtning 16 ovenfor.

- (19) Derfor måtte kravet om matematisk at tilpasse mindsteimportprisen afvises.

4. Verserende sag T-422/13

- (20) En virksomhed hævdede, at tilsagnene bør forblive i kraft, indtil der foreligger en afgørelse fra Retten i sag T-422/13, CPME m.fl. mod Rådet. Ifølge denne virksomhed vil Kommissionen være forpligtet til at genindføre tilsagnet, hvis EU-erhvervsgrenen får held med sit forehavende om at sætte spørgsmålstegn ved gennemførelsesafgørelse 2013/226/EU om ophævelse af antidumpingtolden. Dette argument er vildledende. Kommissionen skal vurdere den aktuelle situation og handle rettidigt for at følge Rådets afgørelse om at ophæve antidumpingforanstaltningerne. En forventning om et muligt resultat af en retssag kan ikke udgøre en vejledning af Kommissionens afgørelser i denne henseende. I betragtning heraf skal afgørelsen om de gældende tilsagn træffes rettidigt.

5. Misligholdelse af tilsagnet

- (21) En virksomhed hævdede, at en virksomheds misligholdelse af rapporteringsforpligtelserne ikke bør have følger for andre virksomheder. Det bekræftes hermed, at kun virksomheden Pearl blev anset for at have overtrådt sine rapporteringsforpligtelser.

6. Eventuel fornyet undersøgelse og tilsagn

- (22) To indiske virksomheder gjorde gældende, at tilsagnene bør forblive i kraft, indtil der foreligger resultater af en eventuel interimsundersøgelse af MIP. Kommissionen påpeger, at fordi antidumpingtolden er udløbet, er grundlaget for MIP ikke eksisterende (jf. betragtning 16). En beslutning om at imødegå konsekvenserne af denne ændring skal træffes rettidigt. Sideløbende hermed kan en virksomhed anmode om en fornyet undersøgelse af den eksisterende foranstaltning og i den forbindelse afgive et nyt tilsagn, men kun vedrørende den gældende antisubsidieforanstaltning.

- (23) Efter den anden fremlæggelse af Kommissionens konklusioner gentog en part, at Kommissionen på eget initiativ burde have indledt en interimsundersøgelse, og at tilsagnet burde forblive gældende, indtil resultatet af en sådan undersøgelse foreligger.

- (24) Kommissionen bemærker først og fremmest, at indledningen af en fornyet antisubsidieundersøgelse falder ind under Kommissionens skønnebeføjelser. I dette tilfælde er en fornyet undersøgelse dog knyttet til et ønske fra en eksportør om at afgive et nyt tilsagn. Kommissionen har derfor ingen grund til at indlede en fornyet undersøgelse uden et nyt tilbud om tilsagn fra den berørte eksportør i overensstemmelse med grundforordningens artikel 13.
- (25) Som en tilsvarende form for foranstaltninger skal et tilsagn desuden svare til den underliggende foranstaltning, som er indført af Rådet. Dette er ikke længere tilfældet, hvilket har fået Kommissionen til at foreslå at trække tilsagnet tilbage.
- (26) Parterne kan faktisk anmode om en interimundersøgelse på grundlag af bestemmelserne i antisubsidiegrundforordningen, og eventuelle nye tilbud om tilsagn vil blive taget i betragtning i forbindelse med en sådan fornyet undersøgelse.

7. Antisubsidietold som en hindring for importen

- (27) Efter den anden fremlæggelse af Kommissionens konklusioner hævdede en part, at tilbagetrækningen af godtagelsen af tilsagnet »fremfor at reducere beskyttelsesniveauet i overensstemmelse med udløbet af antidumpingforanstaltningerne (...) vil gøre det umuligt for brugere af PET at importere«. Kommissionen bemærker i denne henseende, at i mangel af et tilsagn ophører mindsteimportprisen med at være et benchmark for en eksportør. Parten uddybede ikke, hvorfor udlignings-tolden ville hindre indiske eksportører i at importere. Under alle omstændigheder er formålet med at pålægge foranstaltninger og godkende et eventuelt tilsagn ikke, at brugerne skal have mulighed for at importere. Formålet er at fastsætte et beskyttelsesniveau, sådan som parten bemærker. Brugernes interesser er blevet vurderet i henhold til Unionens interesse i at indføre foranstaltninger sammen med de interesser, som gør sig gældende for alle andre berørte parter. Det er blevet konkluderet, at

indførelsen af foranstaltninger ikke er i strid med Unionens interesser. Argumentet måtte derfor afvises.

8. Konklusion om indlæg fra parter

- (28) Ingen af de argumenter, der blev fremført af de interesserede parter, var af en sådan beskaffenhed, at de ændrede ved Kommissionens forslag om at trække godtagelsen af tilsagnet tilbage.

E. OPHÆVELSE AF AFGØRELSE 2000/745/EF

- (29) I lyset af ovenstående bør godtagelsen af tilsagnene trækkes tilbage, og afgørelse 2000/745/EF bør ophæves. Den endelige udligningstold, der blev indført ved artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) nr. 461/2013, bør i overensstemmelse hermed anvendes på importen af PET fremstillet af virksomhederne Dhunseri, Reliance og Pearl (Taric-tillægskode A585 for Dhunseri, Taric-tillægskode A181 for Reliance og Taric-tillægskode A182 for Pearl) —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Afgørelse 2000/745/EF ophæves.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. februar 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 25. februar 2014

om ændring af afgørelse 2007/479/EF om foreneligheden med fællesskabsretten af de foranstaltninger, som Belgien har truffet i henhold til artikel 3a, stk. 1, i Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af TV-spredningsvirksomhed

(2014/110/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) ⁽¹⁾, særlig artikel 14, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved afgørelse 2007/479/EF ⁽²⁾ fastslog Kommissionen, at de foranstaltninger i medfør af artikel 3a, stk. 1, i Rådets direktiv 89/552/EØF ⁽³⁾, som Belgien den 10. december 2003 meddelte Kommissionen, er forenelige med fællesskabsretten. Denne afgørelse blev stadfæstet af EU-Domstolen ⁽⁴⁾.
- (2) Artikel 3a i direktiv 89/552/EØF er blevet erstattet af artikel 14 i direktiv 2010/13/EU.
- (3) Ved brev af 19. november 2013 underrettede Kongeriget Belgien Kommissionen om en bekendtgørelse, som regeringen for Belgiens franske fællesskab havde vedtaget den 17. januar 2013, om ændring af de foranstaltninger, der gælder for Belgiens franske fællesskab.
- (4) Kommissionen har gennemgået bekendtgørelsen af 17. januar 2013 og fastslået, at den kun indebærer terminologiske og meget begrænsede formelle ændringer af de foranstaltninger, der oprindeligt blev meddelt Kommissionen i 2003, og som Kommissionen gennemgik og traf afgørelse om, jf. betragtning 1. Den nye bekendtgørelse indeholder blot en formel og terminologisk ajourføring af foranstaltningerne. Nærmere bestemt foretages

følgende ændringer: Foranstaltningens titel ændres, i hele teksten erstattes termen »TV-spredningstjenester« med termen »lineære TV-tjenester«, definitionen af et »TV-spredningsforetagende« (tidligere »fjernsynsforetagende«), der udøver eneret til at udsende en begivenhed af væsentlig interesse, ændres (uden at foranstaltningerne derved omfatter andre foretagender end dem, der var omfattet af de oprindeligt meddelte foranstaltninger), og det bekræftes, at sådanne foretagender har ret til at sende de nævnte begivenheder ved hjælp af en lineær TV-tjeneste, der ikke er frit tilgængelig, forudsat at retten til udsendelse af disse begivenheder først er blevet tilbudt leverandører af frit tilgængelige lineære TV-tjenester.

- (5) På henholdsvis det 34. og det 38. møde i det udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 29 i direktiv 2010/13/EU, underrettede Kommissionen de øvrige medlemsstater om, at regeringen for det franske fællesskab i Belgien havde til hensigt at vedtage — og at det efterfølgende havde vedtaget — de ændringsforanstaltninger, der henvises til i betragtning 3 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I afgørelse 2007/479/EF foretages følgende ændringer:

1. Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

De foranstaltninger i medfør af artikel 3a, stk. 1, i direktiv 89/552/EØF, som Belgien meddelte Kommissionen den 10. december 2003, og som er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* C 158 af 29. juni 2005 og ændret ved de foranstaltninger, der blev offentliggjort i det belgiske stats-tidende (Moniteur belge) den 19. marts 2013 (C-2013/29212), s. 16401, og meddelt til Kommissionen den 26. november 2013 i henhold til artikel 14, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU ^(*), er i overensstemmelse med fællesskabsretten.

^(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1).«

⁽¹⁾ EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse 2007/479/EF af 25. juni 2007 om foreneligheden med fællesskabsretten af de foranstaltninger, som Belgien har truffet i henhold til artikel 3a, stk. 1, i Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af TV-spredningsvirksomhed (EUT L 180 af 10.7.2007, s. 24).

⁽³⁾ Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af TV-radiospredningsvirksomhed (EFT L 298 af 17.10.1989, s. 23).

⁽⁴⁾ Sag C-204/11 P FIFA mod Europa-Kommissionen, dom af 18. juli 2013, endnu ikke offentliggjort.

2. Som artikel 3 indsættes:

»Artikel 3

De af Belgien iværksatte foranstaltninger, der er beskrevet i bilag A, og som ændrer de foranstaltninger, der er truffet i medfør af artikel 3a, stk. 1, i direktiv 89/552/EØF, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, i direktiv 2010/13/EU.«

3. Der indsættes et bilag A i overensstemmelse med bilaget til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG

»BILAG A

Offentliggørelse i henhold til artikel 14 i direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester)

De belgiske bestemmelser om ændring af de foranstaltninger, der er truffet i medfør af artikel 3a i direktiv 89/552/EØF, fremgår af den bekendtgørelse, der er udstedt af regeringen for det franske fællesskab den 17. januar 2013 og offentliggjort i det belgiske statstidende (Moniteur belge) den 19. marts 2013.

17. JANUAR 2013. – Bekendtgørelse udstedt af regeringen for det franske fællesskab om ændring af bekendtgørelse af 8. juni 2004 om begivenheder af væsentlig interesse og de nærmere regler for udsendelsen af disse til offentligheden i det franske fællesskab via en frit tilgængelig TV-spredningstjeneste

Artikel 1. Titlen på bekendtgørelsen udstedt af regeringen for det franske fællesskab den 8. juni 2004 om begivenheder af væsentlig interesse og de nærmere regler for udsendelsen af disse til offentligheden i det franske fællesskab via en frit tilgængelig TV-spredningstjeneste affattes således:

»Bekendtgørelse om en liste over begivenheder af væsentlig interesse og de nærmere regler for udsendelsen af disse.«

Artikel 2. Artikel 2 i samme bekendtgørelse affattes således:

»Et TV-spredningsforetagende, der leverer lineære TV-tjenester, herunder RTBF, og som vil udøve sin eneret til udsendelse af en begivenhed af væsentlig interesse, skal udsende denne via en frit tilgængelig lineær tv-tjeneste i overensstemmelse med bilaget til denne bekendtgørelse.«

Artikel 3. Følgende artikel 2a indsættes i bekendtgørelsen:

»§ 1 — Et TV-spredningsforetagende, der leverer lineære TV-tjenester, og som agter at udøve sin eneret til udsendelse af en begivenhed af væsentlig interesse, der er opført i bilaget, kan udsende denne via en lineær TV-tjeneste, der ikke er frit tilgængelig, hvis følgende betingelser er overholdt:

- TV-spredningsforetagendet har tilbudt denne begivenhed til andre TV-spredningsforetagender, der leverer lineære TV-tjenester, med henblik på udsendelse via en frit tilgængelig lineær TV-tjeneste i overensstemmelse med bestemmelserne i bilaget til denne bekendtgørelse
- dette tilbud er givet inden for en rimelig frist og på betingelser, navnlig i økonomisk henseende, der tager højde for forholdene på markedet for senderrettigheder
- de TV-spredningsforetagender, der leverer frit tilgængelige lineære TV-tjenester, og som er blevet tilbudt senderetten, har ikke inden for en rimelig frist tilkendegivet ønske om at erhverve denne ret.

§ 2. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem det TV-spredningsforetagende, der er indehaver af eneretten til en begivenhed, og et TV-spredningsforetagende, der leverer frit tilgængelige lineære TV-tjenester, vedrørende betingelserne i tilbuddet om senderrettigheder, navnlig de økonomiske betingelser, indbringes spørgsmålet for de kompetente retlige eller administrative myndigheder eller gøres til genstand for en voldgiftssag. Hvis det TV-spredningsforetagende, der leverer frit tilgængelige lineære TV-tjenester, afviser de betingelser for erhvervelse af senderetten, der fastsættes i forbindelse med denne procedure, kan det TV-spredningsforetagende, der er indehaver af eneretten, sende begivenheden via en lineær TV-tjeneste, der ikke er frit tilgængelig.«

Artikel 4. Artikel 3 i samme bekendtgørelse affattes således:

»§ 1 — Et TV-spredningsforetagende, som har erhvervet ret til at udsende en begivenhed direkte og i dens helhed, kan vælge at forskyde udsendelsen via en frit tilgængelig lineær TV-tjeneste, forudsat at:

- begivenheden finder sted mellem midnat og kl. 8, belgisk tid
- begivenheden finder sted på et tidspunkt, hvor TV-spredningsforetagendet normalt udsender et generelt nyheds- eller aktualitetsprogram
- begivenheden består af flere sideløbende aktiviteter.

§ 2. Hvis et TV-spredningsforetagende, der leverer lineære TV-tjenester, og som gør brug af § 1, har erhvervet retten til at sende en udsendelse direkte og i dens helhed i medfør af artikel 2a, er det TV-spredningsforetagende, som har overdraget sin eneret i medfør af artikel 2a, berettiget til at udsende begivenheden via en lineær TV-tjeneste, der ikke er frit tilgængelig«.

Artikel 5. I bekendtgørelsens artikel 4 erstattes »fjernsynsforetagender i det franske fællesskab« med »TV-spredningsforetagender, der leverer lineære TV-tjenester«.

Artikel 6. Ministeren for audiovisuelle anliggender er ansvarlig for gennemførelsen af bekendtgørelsen.

Bruxelles, den 17. januar 2013

*Ministeren for kultur, audiovisuelle anliggender,
sundhed og lige muligheder*
Fadila LAANAN«

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2012/830/EU af 7. december 2012 om et supplerende tilskud til medlemsstaternes programmer for 2012 for fiskerikontrol, -inspektion og -overvågning

(Den Europæiske Unions Tidende L 356 af 22. december 2012)

Bilag I til Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2012/830/EU læses således:

»BILAG I

NY TEKNOLOGI OG IT-NET

(EUR)

Medlemsstat og projektcode	Forventede udgifter til det nationale tillægskontrolprogram	Udgifter til projekter udvalgt efter denne afgørelse	Maksimalt EU-tilskud
Belgien:			
BE/12/08	30 000	30 000	27 000
BE/12/09	4 250	4 250	3 825
BE/12/10	100 000	0	0
Subtotal	134 250	34 250	30 825
Bulgarien:			
BG/12/02	30 678	30 678	27 610
Subtotal	30 678	30 678	27 610
Danmark:			
DK/12/20	336 419	0	0
DK/12/22	269 136	0	0
DK/12/23	538 271	0	0
DK/12/24	134 568	134 568	121 111
DK/12/25	95 637	0	0
DK/12/26	158 911	0	0
DK/12/27	275 864	275 864	248 278
DK/12/28	272 500	272 500	245 250
DK/12/29	281 265	281 265	250 000
DK/12/30	282 592	282 592	250 000
DK/12/31	280 439	280 439	250 000
DK/12/32	296 049	296 049	250 000
DK/12/33	262 407	262 407	235 870
DK/12/34	269 136	269 136	242 222
DK/12/35	22 000	22 000	19 800
DK/12/36	405 000	405 000	250 000
DK/12/37	375 000	375 000	250 000
DK/12/38	163 500	163 500	147 150
Subtotal	4 718 694	3 320 319	2 759 681
Tyskland:			
DE/12/23	400 000	400 000	360 000
DE/12/24	165 000	0	0
DE/12/25	250 000	0	0
DE/12/27	358 000	0	0
DE/12/28	110 000	0	0
DE/12/29	350 000	0	0
DE/12/30	95 000	0	0
DE/12/31	443 100	0	0
DE/12/32	650 000	0	0
DE/12/33	970 000	0	0

(EUR)			
Medlemsstat og projektkode	Forventede udgifter til det nationale tillægssfiskerikontrolprogram	Udgifter til projekter udvalgt efter denne afgørelse	Maksimalt EU-tilskud
DE/12/34	275 000	0	0
DE/12/35	420 000	0	0
Subtotal	4 486 100	400 000	360 000
Irland:			
IE/12/06	20 000	0	0
IE/12/08	70 000	0	0
Subtotal	90 000	0	0
Grækenland:			
EL/12/11	180 000	180 000	162 000
EL/12/12	750 000	750 000	675 000
EL/12/13	180 000	180 000	162 000
EL/12/14	26 750	26 750	24 075
EL/12/15	110 000	110 000	99 000
Subtotal	1 246 750	1 246 750	1 122 075
Spanien:			
ES/12/02	939 263	939 263	845 336
ES/12/03	974 727	974 727	877 255
ES/12/05	795 882	795 883	716 294
ES/12/06	759 305	759 305	683 375
ES/12/08	163 250	163 250	146 925
ES/12/09	72 000	72 000	64 800
ES/12/10	100 000	100 000	90 000
ES/12/11	379 000	379 000	341 100
ES/12/12	490 000	490 000	441 000
ES/12/13	150 000	150 000	135 000
ES/12/15	150 000	0	0
ES/12/18	54 000	54 000	48 600
ES/12/19	290 440	290 440	261 396
ES/12/21	17 500	17 500	15 750
ES/12/22	681 000	0	0
ES/12/23	372 880	372 880	335 592
ES/12/24	415 254	0	0
Subtotal	6 804 501	5 558 247	5 002 423
Frankrig:			
FR/12/08	777 600	777 600	699 840
FR/12/09	870 730	870 730	783 656
FR/12/10	229 766	229 766	206 789
FR/12/11	277 395	277 395	249 656
FR/12/12	230 363	230 363	207 327
FR/12/13	197 403	197 403	177 663
FR/12/14	450 000	450 000	405 000
FR/12/15	211 500	0	0
FR/12/16	274 330	274 330	246 897

(EUR)			
Medlemsstat og projektkode	Forventede udgifter til det nationale tillægskontrolprogram	Udgifter til projekter udvalgt efter denne afgørelse	Maksimalt EU-tilskud
FR/12/17	254 350	0	0
Subtotal	3 773 437	3 307 587	2 976 828
Italien:			
IT/12/13	135 000	135 000	121 500
IT/12/15	125 000	125 000	112 500
IT/12/16	Trukket tilbage	0	0
IT/12/17	250 000	250 000	225 000
IT/12/18	250 000	0	0
IT/12/19	630 000	630 000	567 000
IT/12/21	1 500 000	1 500 000	1 350 000
IT/12/22	311 000	0	0
IT/12/23	38 000	0	0
IT/12/26	1 900 000	0	0
Subtotal	5 139 000	2 640 000	2 376 000
Letland:			
LV/12/02	6 732	6 732	6 058
LV/12/03	58 350	58 350	52 515
Subtotal	65 082	65 082	58 573
Litauen:			
LT/12/04	150 462	150 462	135 416
Subtotal	150 462	150 462	135 416
Malta:			
MT/12/04	30 000	30 000	27 000
MT/12/07	261 860	261 860	235 674
Subtotal	291 860	291 860	262 674
Nederlandene:			
NL/12/07	250 000	250 000	225 000
NL/12/08	278 172	0	0
NL/12/09	277 862	0	0
NL/12/10	286 364	0	0
NL/12/11	276 984	0	0
NL/12/12	129 398	0	0
NL/12/13	129 500	0	0
NL/12/14	200 000	0	0
NL/12/15	230 000	0	0
NL/12/16	136 329	0	0
NL/12/17	19 300	0	0
NL/12/18	36 120	0	0
NL/12/19	89 860	0	0
NL/12/20	299 550	0	0
Subtotal	2 639 439	250 000	225 000
Østrig:			
AT/12/01	128 179	128 179	115 361

(EUR)			
Medlemsstat og projektkode	Forventede udgifter til det nationale tillægssfiskerikontrolprogram	Udgifter til projekter udvalgt efter denne afgørelse	Maksimalt EU-tilskud
AT/12/02	280 923	0	0
Subtotal	409 102	128 179	115 361
Polen:			
PL/12/02	103 936	0	0
PL/12/04	41 028	0	0
PL/12/06	15 955	0	0
PL/12/07	40 500	0	0
PL/12/08	1 000 000	1 000 000	900 000
PL/12/09	172 600	0	0
PL/12/10	1 505 000	0	0
PL/12/11	208 760	0	0
PL/12/12	227 350	0	0
PL/12/13	240 300	0	0
PL/12/14	323 000	323 000	290 700
PL/12/15	181 000	0	0
PL/12/16	416 000	0	0
Subtotal	4 475 429	1 323 000	1 190 700
Portugal:			
PT/12/08	25 000	25 000	22 500
PT/12/10	150 000	150 000	135 000
PT/12/11	150 000	0	0
Subtotal	325 000	175 000	157 500
Finland:			
FI/12/11	1 000 000	1 000 000	900 000
FI/12/12	1 000 000	1 000 000	900 000
FI/12/13	280 000	280 000	252 000
FI/12/14	280 000	0	0
Subtotal	2 560 000	2 280 000	2 052 000
Sverige:			
SE/12/07	850 000	850 000	765 000
SE/12/08	750 000	750 000	675 000
SE/12/09	300 000	300 000	270 000
SE/12/10	1 000 000	1 000 000	900 000
SE/12/11	80 000	0	0
Subtotal	2 980 000	2 900 000	2 610 000
Det Forenede Kongerige:			
UK/12/51	122 219	122 219	109 997
UK/12/52	564 086	0	0
UK/12/54	50 141	50 141	45 127
UK/12/55	43 873	43 873	39 486
UK/12/56	122 219	122 219	109 997
UK/12/73	12 535	12 535	11 282
UK/12/74	162 958	162 958	146 662
Subtotal	1 078 032	513 945	462 551
I alt	41 397 816	24 615 360	21 925 217*

2014/110/EU:

- ★ Kommissionens afgørelse af 25. februar 2014 om ændring af afgørelse 2007/479/EF om foreneligheden med fællesskabsretten af de foranstaltninger, som Belgien har truffet i henhold til artikel 3a, stk. 1, i Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af TV-spredningsvirksomhed 39

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2012/830/EU af 7. december 2012 om et supplerende tilskud til medlemsstaternes programmer for 2012 for fiskerikontrol, -inspektion og -overvågning (EUT L 356 af 22.12.2012) 43

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA